

К-По2 бр.2/14

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 18. МАРТА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите молим вас.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 2/14 против оптужених Жарка Милошевића и др. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и др., а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочинеу Београду, Душан Кнежевић.

Оптужени Драган Митровић присутан са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан са браниоцем адвокатом Николом Николићем за кога се јавља адвокат Горан Фолић по заменичком пуномоћју, оптужени Мирко Опачић присутан са браниоцем адвокатом Бранкицом Мајкић и адвокатом Душаном Игњатовићем, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем и бранилац окривљеног сарадника Жарка Милошевића, адвокат Мирјана Абдоли.

На главни претрес су приступили сведоци Радомир Нестоворић, Борис Анојчић, Иван Дондур и Мирко Ковачевић.

Само сам заборавила извињавам се, на главни претрес је приступила и пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Како су испуњени процесне претпоставке за одржавање главног претреса,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Главни претрес ће се наставити наставком доказног поступка.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка.

Позовите ми овог сведока Ивана Дондура, он ме молио да буде први прозван јер је прехлађен, па болестан је човек не може да чека.

Ја се извињавам ја сам исто прехлађена мало због гласа, али боље и да држимо него да се одлаже, ја сам баш онако прехлађена.

Испитивање сведока ДОНДУР ИВАНА

Добар дан. Ви сте иван Дондур је ли?

Сведок Иван Дондур: Да.

Председник већа: Само личну карту Вашу.

Пред судом се налази сведок Иван Дондур чији се идентитет утврђује увдом у личну карту регистарски број 004569584 издату дана 30.07.2013. године у Полицијској управи у Крагујевцу.

Иване Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок у вези догађаја од октобра, новембра и децембра 1991. године у месту Сотин код Вуковара, Ви сте о томе већ давали исказ пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 26.02.2013. године, само да ми кажете јесу Вам исти лични подаци као што сте давали пред тужилаштвом?

Сведок Иван Дондур: Промењена ми је адреса.

Председник већа: Е добро, само ћемо онда овако.

Сведок Иван Дондур, са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 26.02.2013. године, стим што додаје да је у међувремену му промењена адреса пребивалишта и сада живи на адреси ...

Реците.

Сведок Иван Дондур: Николе Пашића 20/1/13.

Председник већа: Где је то?

Сведок Иван Дондур: У Крагујевцу.

Председник већа: У Крагујевцу, улица Николе Пашића број 20/1/13.

Сведок Иван Дондур: Улаз 1 стан 13.

Председник већа: Добро. Ви ћете овде бити саслушани као сведок, дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна зтвора до 5 година, и дужна сам да Вас упозорим да нисте дужни да одговарате на одређена питања ако је вероватно да бисте тиме изложили себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сведоци полагају још и заклетву, испред Вас се ту налази текст заклетве, па наглас прочитајте само.

Сведок Иван Дондур: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, је ли прихватате ту заклетву?

Сведок Иван Дондур: Прихватам.

Председник већа: Добро, ајте нам овако реците...

Сведок Иван Дондур: Ја се извињавам... пошто сам под температуром да ли је могуће да седнем...

Председник већа: Може, може.

Сведок Иван Дондур: Немам велику, али....

Председник већа: Чула сам да сте болесни, зато Вас првог и зовем, ево сада ће Вам дати столицу једну да седнете, лакше Вам је него да стојите.

Сведок Иван Дондур: Хвала. Није ми ништа још увек алармантно али....

Председник већа: Добро, прехлада вероватно.

Сведок Иван Дондур: Грип.

Председник већа: Да. Иване, овако да ли Ви остајте при свом исказу који сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине 26.02.2013. године?

Сведок Иван Дондур: Остјем.

Председник већа: Остајете, је ли можете мало да нам дате једно уводно излагање у вези са овим догађајима од значи октобра месеца 1991. године, када је дошло до страдања лица Стјепана Штера и Снежане Блажевић, затим из новембра 1991. године када је убијен Марин Кушић, поштар у Сотину, и 27. децембра 1991. године догађај када је дошло до страдања 13 лица хрватске националности где су изгубили животе Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић, да ли можете да нам нешто кажете у вези ових догађаја шта сте Ви, јесте били тада у Сотину, шта сте радили, којој сте формацији припадали, где сте и да ли шта знате у вези са овим, три су значи догађаја?

Сведок Иван Дондур: Овако, три, за прва два не знам.

Председник већа: Значи за страдање Стјепана Штера и Снежане Блажевић не знате?

Сведок Иван Дондур: Не знам.

Председник већа: Ништа. За убиство Марина Кушића поштара?

Сведок Иван Дондур: Не знам ни то.

Председник већа: Не знате, а у вези овог трећег догађаја када је страдало ових 13 лица?

Сведок Иван Дондур: Не знам ништа конкретно, знам само да сам 26. сам дошао увече, био сам на неком одсуству тада смо имали по не знам рецимо недељу дана, тако нешто је било....

Председник већа: Добро, Ви сте припадали овој 80. моторизованој бригади?

Сведок Иван Дондур: 80. моторизованој бригади, био сам на месту помоћника команданта за безбедност, стим што ја сам ти послом нити сам био обучен, нити шта, једноставно тако ми је било додељено место.

Председник већа: Добро. Јесте Ви били упознати са неком наредбом о установљењу команде места и задацима?

Сведок Иван Дондур: То ме је тужилац мислим да ми је показао неки папир, а тај папир сам тада први пут видео, а неко ми је рекао био да су, да команда места постоји и да су чланови Немања Јанковић, односно извињавам се прво капетан Милинковић, Немања Јанковић и Драган Тодоровић.

Председник већа: Добро. Значи саму наредбу нисте видели?

Сведок Иван Дондур: Саму наредбу сам први пут видео физички....

Председник већа: Код тужиоца. Добро, и реците ми шта знате у вези овог трећег догађаја кажете.

Сведок Иван Дондур: Једино што знам да сам дошао тог 26. увече, 27. сам се пробудио, знам да је, знам, односно чуо сам нисам видео нека госпођа је долазила код капетана Милинковића да се нешто жали у вези нечега, само могу да претпоставим да је нешто око територијалаца, нешто, не знам не смем да тврдим то, да ни капетан Милинковић није био задовољан, што га је нешто узнемиравала или како да кажем, љут је био. И да смо после тога затворили команду, да никог није примао, да је након тога дошла, не могу да се сетим која особа, тражили су дозволу за излазак већег броја људи, да ли је то било три, четири аутобуса, тако нешто, добили су дозволу, отишли.

Председник већа: А зашто су требали ти аутобуси?

Сведок Иван Дондур: За становнике хрватске националности, ако сам ја добро схватио који су желели да напусте место.

Председник већа: А ко је тражио ту дозволу?

Сведок Иван Дондур: То не могу да се сетим стварно.

Председник већа: Не можете да се сетите.

Сведок Иван Дондур: Знам сигурно да неко је долазио по ту дозволу.

Председник већа: Добро, а реците ми значи Мирослав Милинковић је био тада командант места, је ли?

Сведок Иван Дондур: Добро, ја како да кажем, ја сам га схватао као мог командира.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Иван Дондур: Не као команданта места.

Председник већа: Командант ове 80. моторизоване....

Сведок Иван Дондур: Односно позадински батаљон 80. моторизоване.

Председник већа: Добро, је ли Вам познато лице Жарко Милошевић у то време, јесте знали ко је то?

Сведок Иван Дондур: У то време како да кажем, ако је то особа која је била на саслушању жуте косе, тако нешто, сећам се. Сећам се да сам га виђао у селу.

Председник већа: А не знате шта....

Сведок Иван Дондур: Не знам по именима, нисам баш.

Председник већа: А не знате шта је био, да ли је био у територијалној одбрани, полицији?

Сведок Иван Дондур: То не знам, знам да је неки Милан, Марко, тако нешто, био неки командир милиције.

Председник већа: Да ли Вам је познато лице Драган Митровић?

Сведок Иван Дондур: Не.

Председник већа: Драган Лончар?

Сведок Иван Дондур: Не. Не могу по именима заиста не могу да....

Председник већа: Мирко Опачић? Добро, а је ли војска сарађивала са територијалном одбраном и са полицијом, јесте имали?

Сведок Иван Дондур: Ја сам имао контакте са тим Мирком, Марком, долазио сам у ту неку како да кажем у ту кућу коју су они прогласили за полицијску станицу, у више наврата сам свраћао, виђао сам неке људе, али стварно по именима.....

Председник већа: Је ли војска давала уопште камионе ако је тражила рецимо територијална одбрана или полиција или неко од тих локалних структура власти, је ли Вам познато то?

Сведок Иван Дондур: Мени није познато, не знам.

Председник већа: Тужиоце изволите.

Заменик тужиоца: Реците нам шта се даље дешавало, да ли сте чули са тим лицима везано за одлазак тим аутобусима и да ли сте чули уопште да се нешто дешавало у Сотину, везано за убиство неких цивила хрватске националности?

Сведок Иван Дондур: У том моменту не.

Заменик тужиоца: А после не?

Сведок Иван Дондур: После из медија сам добио информацију.

Заменик тужиоца: Јесте давали исказ у истрази тужиоцу на те околности?

Сведок Иван Дондур: Да ли сам давао?

Заменик тужиоца: Исказ тужиоцу на те околности 26.02.2013. године у истрази?

Сведок Иван Дондур: 26?

Заменик тужиоца: 12.2013.?

Сведок Иван Дондур: Да, да.

Заменик тужиоца: Је ли знате шта сте рекли тада?

Сведок Иван Дондур: Не сећам се верујте свега.

Заменик тужиоца: Сад ћу Вас ја потсетити.

Сведок Иван Дондур: Нема проблема.

Заменик тужиоца: Да ли је командатн батаљона вашег имао неког возача?

Сведок Иван Дондур: Да.

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Иван Дондур: Веса ја мислим да је био тада, не знам име.

Заменик тужиоца: Овде сте рекли Веца?

Сведок Иван Дондур: Верујте не знам.

Заменик тужиоца: Је ли знте нешто ближе о идентитету тог човека?

Сведок Иван Дондур: Знам да је био из Крагујевца, не знам.

Заменик тужиоца: Јесте Ви први пут били у том батаљону када сте били на ратишту тада, јесте имали неку раније војну вежбу у вези тог, на том војном распореду, у тој јединици код Милинковића?

Сведок Иван Дондур: Е сада, та јединица је, сад ћу да вам кажем овако, подигнута 17. септембра 1991. године, је ли тако или грешим.

Заменик тужиоца: Не знам.

Сведок Иван Дондур: Грешим годину можда, значи 17. септембар је био....

Заменик тужиоца: Те године када сте и били у Сотину?

Сведок Иван Дондур: Тада када је било у Сотину, да. Знам зато што ми је мајци рођендан био 16, 17. позив, па се та јединица скупила код Крагујевца и тада је командант био капетан Апостоловић, па је јединица се ту нешто се растурила, нешто у Смедеревској Паланци, па неко враћање, па растурање.....

Заменик тужиоца: Колико је било вас из Крагујевца?

Сведок Иван Дондур: Из Крагујевца?

Заменик тужиоца: Да?

Сведок Иван Дондур: Па не знам доста људи је било из Крагујевца, из Аранђеловца, из Смедеревске....

Заменик тужиоца: А тај Веца или Веса је ли тај човек Ваших година, старији или млађи?

Сведок Иван Дондур: Старији ја мислим од мене.

Заменик тужиоца: Јесте некад били заједно са њим пре тога у јединици или после?

Сведок Иван Дондур: Не, не.

Заменик тужиоца: Никад више. Значи не знате његов идентитет?

Сведок Иван Дондур: Не могу да вам кажем, не знам.

Заменик тужиоца: Јесте причали са њим тада у Сотину шта се дешавало, је ли Вам он нешто говорио?

Сведок Иван Дондур: Он је поменуо у неком моменту сад ја не могу да се сетим када, да су неки настрадали Хрвати.

Заменик тужиоца: И шта још?

Сведок Иван Дондур: Ништа више се не сећам да је нешто.

Заменик тужиоца: Да ли знате ко је Драги Вукосављевић?

Сведок Иван Дондур: Драги Вукосављевић је био мој како се то зове, хоризонтално претпостављени.

Заменик тужиоца: Јесте причали са њим везано на ову тему телефоном тада тамо?

Сведок Иван Дондур: А телефоном ме је Драги Вукосављевић звао 26. увече само што сам био дошао.

Заменик тужиоца: И?

Сведок Иван Дондур: И тада ми је причао неку причу коју ја не могу да се сетим ни шта је, нешто ми је овако, али знам да сам то тужиоцу баш нагласио чини ми се, да је рекао да нешто у стилу да Миле Вишић ваљда зна шта ради.

Заменик тужиоца: Ко је то Миле Вишић?

Сведок Иван Дондур: То је био нека врста безбедњака у Сотину, тамо како да кажем са те стране територијалне одбране. Мени је био бар тако, мени је Драги Вукосављевић њега представио као....

Заменик тужиоца: Ви сте та безбедносна линија па зто знате да је он био безбедњак?

Сведок Иван Дондур: Да. Мислим безбедносна. Нисам имао ја три благе са безбедношћу.

Заменик тужиоца: Добро, али то сте покривали тамо тада.

Сведок Иван Дондур: Добро, да.

Заменик тужиоца: Реците ми Ви сада говорите данас, а то сте говорили и у истрази, 26. децембар увече вратио сам се, како знате тачно да је то био 26. децембар а има једно 24 године.

Сведок Иван Дондур: Па просто мени је 27. рођендан.

Заменик тужиоца: И зато везујете за тај датум?

Сведок Иван Дондур: Мислим враћате се назад а рођендан вам је.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Па не, ја Вас питам.

Сведок Иван Дондур: Уреду, уреду. Зато ми је остао у памћењу као карактеристичан датум.

Заменик тужиоца: Реците ми у Сотину тада је било још јединица ЈНА осим ваше јединице, вашег 80. позадинског батаљона при 80. моторизованој бригади, да ли је било још јединица?

Сведок Иван Дондур: Не могу да се сетим, нешто су били неки, били су нека Крагујевачка партизанаска или не знам како су се звали, који су били пре нас.

Заменик тужиоца: Не, не, у време када сте Ви били тамо?

Сведок Иван Дондур: Не могу, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Да ли је ваш капетан Милинковић био најстарији у Сотину по чину?

Сведок Иван Дондур: Капетан, да.

Заменик тужиоца: Јесте, реците ми је ли било тамо у тој вашој јединици инжењеријских машина?

Сведок Иван Дондур: Инжењеријских машина.

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Иван Дондур: Мислим да није, било је само оно камиона и камиона.

Заменик тужиоца: Да ли је било ровокопача, УЛТ-ова, оне кашике и не знам?

Сведок Иван Дондур: Не, тога се не сећам.

Заменик тужиоца: Тога се не сећате?

Сведок Иван Дондур: Не сећам се то да је било.

Заменик тужиоца: Али не знате да је била нека друга јединица осим Ваше?

Сведок Иван Дондур: Не, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Добро, само да се надовежем....

Заменик тужиоца: Само, извињавам се, записао сам па ми је промакло, како се могло ући и изаћи из села?

Сведок Иван Дондур: Ући и изаћи из села, па биле су три рампе.

Заменик тужиоца: Добро, ко је држао то?

Сведок Иван Дондур: Држали су, ми смо држали.

Заменик тужиоца: Да ли су требали папири за излазак, пропуснице, дозволе?

Сведок Иван Дондур: Пропуснице су неке су писане, чак смо и ми када смо путовали пошто сам ишао за Вуковар код Драгог Вукосављевића неколико пута, морали смо да имамо пропусницу да би уопште изашли из села, наравно да би после са том пропусницом ушли у Вуковар.

Заменик тужиоца: Када се иде возилом, да ли је потребно и да се наведу на пропусници и означаења возила, регистарске таблице евентуално и тако, да ли знате нешто око тога?

Сведок Иван Дондур: Не. Не сећам се.

Заменик тужиоца: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Узели сте тужиоце управо питање, то сам хтела да питам, али уреду је. Пуномоћник оштећеног изволите је ли има питања за сведока?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ја бих Вас само питала сада сте рекли да је Вама Ваш хоризонтално претпостављени Драган Вукосављевић рекао за Вишића да је он нека врста безбедњака у Сотину, каква врста, шта вам је рекао мало ближе о томе, коме је припадао као безбедњак, локалним структурама власти?

Сведок Иван Дондур: Локалним структурама, ајде да кажем тако локалним структурама власти.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И упутио Вас на њега?

Сведок Иван Дондур: Па за све што, не знам, како да вам кажем, упутио ме на њега да је он испред њих за безбедност.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А јесте контактирали у вези било чега са њиме?

Сведок Иван Дондур: Пар пута јесам, али ништа нешто овако посебно, мислим виђао сам га, не знам није било нешто сада сваки дан смо се видели, али рецимо откуд знам, не знам ако сам га видео пет, шест пута.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Пет, шест пута, добро, сада сте рекли да је ваш командант Милинковић тог 26-27. да је био у Сотину?

Сведок Иван Дондур: Да.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Уреду, знате шта, мало ми је чудно ово што кажете да не знате као безбедњак ко је ту још био од војске, чисто да Вас потсетим 813. инжењеријски пук је био.

Сведок Иван Дондур: Не сећам се заиста.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Не сећате се тог детаља. Реците ми то закључавање у команду, да се команда затвори, ко је то наредио?

Сведок Иван Дондур: То је ја мислим да је наредио, захтевао капетан Милинковић, да га не узнемиравају више.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И значи тог 27. је команда била затворена?

Сведок Иван Дондур: Да.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро. Хвала Вам немам више питања.

Председник већа: Добро. Бранилац Митровића је ли има питања за сведока? Немате. Бранилац Лончара? Нема. Браниоци Мирка Опачића? Немате. Мирослава Милинковића? Изволите колега Алексићу.

Адв. Радоје Алексић: Адвокат Алексић, бранилац Мирослава Милинковића, да ли сте знали потпуковника, да ли сте га сретали потпуковника Димовског и пуковника Даниловића који су били надређени капетану Милинковићу?

Сведок Иван Дондур: Не смем, по именима не знам, знам само на Дивчибарама када смо били, дошао је неки потпуковник безбедности, значи то је јединица која је била више пута подизана, како да кажем, били смо у Крагујевцу, па смо стигли до Шида, па се све распало у Шиду, па смо се вратили, па смо били на Дивчибарама, па смо се са Дивчибара, Тометино Поље чини ми се да зове место, па смо се одатле вратили, па смо коначно стигли у Сотин. Тако да поименице заиста се не сећам.

Адв. Радоје Алексић: Судија немам више питања. Хвала.

Председник већа: Хвала. Да ли оптужени имају питања за сведока? Нема нико. Дондур је ли то све што имате да изјавите?

Сведок Иван Дондур: Све.

Председник већа: Добро. Реците ми Ви сте дошли из Крагујевца је ли?

Сведок Иван Дондур: Да.

Председник већа: Овде стоји трошкови за бензин и путарину, укупно 3.700,00 динара, то сте договарали са овом службеницом?

Сведок Иван Дондур: Да, да.

Председник већа: Добро, толико тражите, је ли?

Сведок Иван Дондур: 20 литара горива и 350 у једном правцу је путарина.

Председник већа: Добро.

То је све што има да изјави. Питања се сведоку више не постављају.

Сведок тражи трошкове на име бензина за долазак из Крагујевца до Београда и натраг, и на име путарине, укупно у износу од 3.700,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови на име бензина и путарине од Крагујевца до Београд и натраг сведоку Ивану Дондур у износу од 3.700,00 динара.

Овако Дондур сада кад изађете ту ће Вас ова службеница сачекати, то ће Вам бити плаћено, можете да идете, хвала Вам лепо што сте дошли. Довиђења.

Нека ми уђе сведок Несторовић Радомир.

Испитивање сведока НЕСТОРОВИЋ РАДОМИРА

Добар дан. Јесте Ви Несторовић Радомир?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: Само личну карту Вашу?

Пред судом се налази сведок Несторовић Радомир чији се идентитет утврђује на основу личне карте регистарски број Г113206 издате дана 30.09.2005. године у ПУ Београд.

Несторовићу Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок у вези догађаја који су се десили 1991. године, октобар, новембар и децембар месец у месту Сотин код Вуковара, Ви сте овде давали исказ пред Тужилаштвом за ратне злочине 15. маја 2013. године на записнику, па ми само реците јесу Ваши лични подаци исти као овде што су?

Сведок Радомир Несторовић: Исти.

Председник већа: Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/03 од 15.05.2013. године, сведок опоменут да је дужан да говори истину, да лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година и опоменту да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испред Вас се налази текст заклетве па прочитајте наглас, то је заклетва коју полагају сведоци.

Сведок Радомир Несторовић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, је ли прихватате то?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: Добро, реците ми овако нас овде интересују три догађаја која су се десила крај октобра 1991. године, када су смртно страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, то је један догађај, други новембар месец 1991. године када је убијен поштар из Сотина Марин Кушић, и трећи догађај 27. децембра 1991. године када је страдало 13 лица хрватске националности Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић, да ли Ви имате нека сазнања, јесте ли у то време били у Сотину?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Где сте припадали, шта сте радили и да ли шта знате у вези са овим, је ли Ви остајете при овој Вашој изјави коју сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине од 15.05.?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: Остајете, добро. Ајте нам мало дајте уводно неко излагање да чујемо шта Ви знате у вези са овим?

Сведок Радомир Несторовић: Ја сам дошао у Сотин 20. и не знам којег, негде пред Нову Годину јер ми смо...

Председник већа: Говорите о децембру месецу?

Сведок Радомир Несторовић: Да, децембар месец.

Председник већа: 1991. је ли?

Сведок Радомир Несторовић: 1991. ја сам мобилисан од стране војне поште 5061 Бубањ Поток, 813. инжењеријски пук и наше је било да дођемо да рашчишћавамо рушевине по Вуковару што смо и радили.

Председник већа: Добро.

Сведок Радомир Несторовић: А ове претходне случајеве ја стварно не знам.

Председник већа: Значи новембар месец ово шта се десило овај?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Не. Када је страдао овај поштар, није Вам ни познато?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Ово из октобра када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић исто не знате?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Добро. Ајмо онда да видимо за овај трећи део шта знате, односно шта је још било, шта сте?

Сведок Радомир Несторовић: Па и то знам само из приче.

Председник већа: Добро, ајте да чујемо шта сте Ви радили у Сотину конкретно, јесте били....

Сведок Радомир Несторовић: Ја сам у Сотину само спавао, а радили смо у Вуковару.

Председник већа: У Вуковару сте радили?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Радомир Несторовић: Ми смо организовано колона ишла ујутру у Вуковар на рад, поподне се око 3 сата 4, враћали.

Председник већа: Добро, а јесте Ви радили са оим утоваривачем, УЛТ?

Сведок Радомир Несторовић: Са утоваривачем, да.

Председник већа: УЛТ се зове је ли?

Сведок Радомир Несторовић: Да, тако је.

Председник већа: То је машина за?

Сведок Радомир Несторовић: Утовар и претовар.

Председник већа: Добро, и са том машином Ви сте долазили у Сотин је ли?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: И ту преноћите и онда се опет враћате?

Сведок Радомир Несторовић: Тако је.

Председник већа: А да ли сте нешто радили, да ли Вас је неко из територијалне одбране из Сотина или полиције, звао да нешто урадите или вам је речено нешто да урадите.

Сведок Радомир Несторовић: Јесте.

Председник већа: А ко Вам је то рекао?

Сведок Радомир Несторовић: Покојни Бранко Тркуља ме је замолио да им поравњам пут крај винограда који су као тенкови наши преровали, а они требају неке радове да врше у винограду па за то, и рекао је сачекаће те момак испред команде који ће ти покаже. И ја сам отишао тамо, равњао пут, и земљу сам гурао у један јарак, вече је било под ратним светлом ја не знам шта је у том јарку било. Међутим, касније пар дана ја сам чуо да су ту биле неке жртве, а иначе ја их видео нисам.

Председник већа: Добро, а реците ми који је тај момак, јел знате ко Вас је сачекао?

Сведок Радомир Несторовић: Да, да.

Председник већа: Јел он ишо с Вама?

Сведок Радомир Несторовић: Жарко Милошевић је ишо самном.

Председник већа: Жарко Милошевић?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: Он Вас је сачекао и ишо с Вама?

Сведок Радомир Несторовић: Јесте.

Председник већа: Није Вам рекао због чега иде?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Нисте причали успут?

Сведок Радомир Несторовић: Исто је било о путу реч, да треба да се то поравња.

Председник већа: Путу, добро.

Сведок Радомир Несторовић: И он је и дао изјаву кад сам ја давао код господина Мрдака изјаву да ја нисам мого да видим из машине шта има доле у...

Председник већа: Јел је било вече јел?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: А иначе таква је прегледност да се не види?

Сведок Радомир Несторовић: Таква је прегледност, да.

Председник већа: Добро, а реците ми још ово, то је у реду то, а да ли сте после са овом машином УЛТ-ом ишли још да неку краву склањате или...?

Сведок Радомир Несторовић: Не, то је чиста лаж, то нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Значи само ово једном сте ишли?

Сведок Радомир Несторовић: Ја сам само после разносио угаљ и дрва редом кућама по једну кашику угља, по једну кашику нарезаних дрва а иначе.

Председник већа: Добро, а да идете са овом машином да нешто радите јел Вама треба неко одобрење?

Сведок Радомир Несторовић: Па знате шта, мени је тај покојни Тркуља рекао да је он у команди стана, да је он питао неког команданта, кога, ја не знам ни ко је био тај команда стана и шта је то не знам уопште. Да је речено, а нама је речено кад смо дошли, кад смо пошли да морамо народу да помажемо све што они буду од нас захтевали, значи не мора да буде писмена наредба да би ти нешто урадио ако те неко замоли да урадиш нешто урадиш.

Председник већа: Добро, а реците ми кад сте са Жарком тог дана поподне је ли или предвече кренули да као равнате тај пут, јесте ли Ви излазили из села, јел постоје пунктови неки контролни и то?

Сведок Радомир Несторовић: Да, да.

Председник већа: Јел то војска држала?

Сведок Радомир Несторовић: Било је, држала је.

Председник већа: Јел Вас ко заустављао?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Нико није тражио пропусницу или нешто?

Сведок Радомир Несторовић: Па шта ће да тражи пропусницу кад војска...

Председник већа: Пошто видите да је...

Сведок Радомир Несторовић: Шта ће да тражи.

Председник већа: Значи само сте то једна пут ишли, за ову краву ништа нисте ишли?

Сведок Радомир Несторовић: Да, тако је.

Председник већа: Јесу ли Вама позната поред, Милошевића Жарка знате, да ли Вам је познато ко је био командант војни тада у Сотину?

Сведок Радомир Несторовић: Па не знам ко је то су били крагујевчани, ја не знам.

Председник већа: Добро, значи нисте знали ко је?

Сведок Радомир Несторовић: Нисам.

Председник већа: А јел Вам познато лице Митровић Драган?

Сведок Радомир Несторовић: Па ја мислим да сам га виђао, да се сећам, он је био милиционер ја мислим.

Председник већа: У Сотину тад?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: А Мирко Опачић?

Сведок Радомир Несторовић: Мирко Опачић њега сам знао овако као грађанина, знам да је радио у „Чазма транс“ у Вуковару и пошто сам ја радио, неке гуме крпιο у Вуковару као вулканизер, ту су људи долазили код мене сви да им крпим гуме, јел биле свима избушене...

Председник већа: Јел био у месној заједници Мирко Опачић, јел био на некој функцији у месној заједници, јел Вам познато?

Сведок Радомир Несторовић: Ко?

Председник већа: Мирко Опачић.

Сведок Радомир Несторовић: Ја мислим да јесте.

Председник већа: Да јесте, а шта је био не знате?

Сведок Радомир Несторовић: Не знам.

Председник већа: А Драган Лончар?

Сведок Радомир Несторовић: А Драган Лончар њега знам овако из виђења, било је њих два брата, њега знам тако.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Реците ми молим Вас да ли знате да ли је командант, да ли познајете најпре Милинковића капетана?

Сведок Радомир Несторовић: Не, нисам се с њим сретао никад нити га знам, то је крагујевачка бригада, не.

Заменик тужиоца: А реците ми у оно време кад сте Ви били тамо, ко је Вама био непосредно претпостављени?

Сведок Радомир Несторовић: Мени непосредно претпостављени је био Мирослав Вишић.

Заменик тужиоца: Како?

Сведок Радомир Несторовић: Мирослав Вишић.

Заменик тужиоца: Мирослав Вишић?

Сведок Радомир Несторовић: Тако је.

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Радомир Несторовић: То је начелник био вода инжињерије. Па је онда за њим био Владо Косијер командант батаљона.

Заменик тужиоца: У истрази помињете старешину Вашег непосредног Зекића?

Сведок Радомир Несторовић: Зекић капетан, да.

Заменик тужиоца: Он Вам је непосредни старешина?

Сведок Радомир Несторовић: Он је био командир чете, пошто сам од врха према доле.

Заменик тужиоца: Добро, добро.

Председник већа: По вертикали јел?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Заменик тужиоца: Реците ми када Ви треба да употребите ту машину, тај УЛТ коме се Ви јављате од Ваших за коришћење те машине?

Сведок Радомир Несторовић: Па ми смо имали стални радни налог у Вуковару.

Заменик тужиоца: Стални радни налог?

Сведок Радомир Несторовић: Да, и онда ако те неко ето тако замоли нешто да...

Заменик тужиоца: Јел то био цивилни УЛТ или војни?

Сведок Радомир Несторовић: Не, војни УЛТ.

Заменик тужиоца: Зелене боје?

Сведок Радомир Несторовић: Зелене боје.

Заменик тужиоца: СМБ.

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Заменик тужиоца: Реците ми након што се десило то са тим поравнавањем пута о коме Ви причате, да ли сте контактирали са тим Вашим непосредним старешином Зекићем, да ли Вас је он нешто питао везано за то?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Заменик тужиоца: Молим?

Сведок Радомир Несторовић: Није ме питао ништа.

Заменик тужиоца: У истрази сте били саслушавани 15.05.2013.године, данас сте рекли да остајете при том свом исказу. Е тада сте рекли каже: „после два, три дана мој непосредни старешина Зекић питао ме да ли сам њима завршио онај посао, одговорио сам да јесам и да је то било свега педесетак метара пута“.

Сведок Радомир Несторовић: Па добро то ја нисам сад разумео питање. Другачије сте ме прво питали. То ме је питао али...

Заменик тужиоца: Ја сам Вас питао да ли сте разговарали с њим, Ви кажете нисам, а ја Вам читам да јесте.

Сведок Радомир Несторовић: Разумео сам да кад сам се вратио, кад сам то урадио, то исто вече, а сад сте ми рекли након два, три дана, тада јесам.

Заменик тужиоца: После тог догађаја.

Сведок Радомир Несторовић: Добро.

Заменик тужиоца: И шта, какав је разговор?

Сведок Радомир Несторовић: Тако је било.

Заменик тужиоца: Шта је било?

Сведок Радомир Несторовић: Тако ме је питао јел готов посао за тај пут, ја сам реко готово је, јеси ли им поравњао, јесам.

Заменик тужиоца: Јел он знао да Ви идете на тај пут?

Сведок Радомир Несторовић: Не, то је он вероватно касније сазнао да сам ја ишо да радим тај пут.

Заменик тужиоца: Касније сазнао?

Сведок Радомир Несторовић: Па, вероватно то вече ...

Заменик тужиоца: То не знате јел, то је само претпоставка Ваша?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Заменик тужиоца: А реците ми ко је најстарији да употребим можда не најсрећнији израз, старешина ЈНА у селу Сотина тада био?

Сведок Радомир Несторовић: Ја у Сотину не знам ко је био, мени је био Видоје покојни Стошић пуковник, мој командант.

Заменик тужиоца: Јел` знате шта хоћу да Вас питам. Да ли је том Вашем Зекићу на пример био претпостављени Милинковић?

Сведок Радомир Несторовић: Не, не, не.

Заменик тужиоца: Није?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Заменик тужиоца: Јел то нема везе једно с другим?

Сведок Радомир Несторовић: Не, не, ми смо били 813.инжињеријски пук из Бубањ потока а они су били из Крагујевца.

Заменик тужиоца: Зато што Вас питам који су све...а које су све јединице биле ту у Сотину да ли то знате?

Сведок Радомир Несторовић: Ми смо дошли на смену, ми смо дошли да сменимо те крагујевчане, они су одлазили ми смо дошли. Јел ми нисмо офанзивна јединица, ми смо инжињерија, нисмо дефанзивци, ми значи радимо...

Заменик тужиоца: Добро, била је та Ваша инжињеријска јединица, ја не баратам најбоље са тим војним терминима, била је ова јединица, јел био позадински батаљон у Сотину?

Сведок Радомир Несторовић: Који?

Заменик тужиоца: Позадински батаљон?

Сведок Радомир Несторовић: Па вероватно је био, батаљон није био, ми нисмо имали позадински батаљон.

Заменик тужиоца: Не, ја Вас питам да ли знате? Не знате?

Сведок Радомир Несторовић: Не знам.

Заменик тужиоца: Оно што не знате и не сећате се тако ми кажите. А реците ми да ли познајете некога Весу или Вецу из Крагујевца који је био тада возач?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Заменик тужиоца: Не. Команданта. Када Ви излазите из Сотина неке друге прилике, пошто ми кажете да сваки дан идете из Сотина.

Сведок Радомир Несторовић: Сваки дан.

Заменик тужиоца: У Сотину спавате идете у Вуковар, вршите то рашчишћавање терена. Да ли тада при поласку кроз те пунктове Вам треба дозвола или идете?

Сведок Радомир Несторовић: Не, према Вуковару није био пункт, само према Товарнику.

Заменик тужиоца: Само према Товарнику?

Сведок Радомир Несторовић: Само према Товарнику, да.

Заменик тужиоца: А овај пут кад сте ишли да поравнате тај пут којим је то путем, јел према Вуковару или?

Сведок Радомир Несторовић: Према Товарнику.

Заменик тужиоца: И није Вам тражена?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Заменик тужиоца: Добро. Немам питања више.

Председник већа: Пуномоћник оштећених има ли питања? Хвала тужиоце.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Сад сте мало пре рекли касније сте тек сазнали и чули сте причу да је у ствари тај Ваш посао са УЛТ-ом било затрпавање лешева.

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А јесте ли можда питали Бранка Тркуљу шта то би?

Сведок Радомир Несторовић: Ја мисли да Ви треба да знате да у таквом, у та времена кад је свако носио аутоматску пушку о рамену и пиштољ а ја имао иза себе троје деце, жену и двоје стараца, коме сам ја смео шта да питам и коме да кажем нешто.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Е видите, ово Вас питам, сад ћу Вам предочити зато што сте на записнику пред тужиоцем, то је страна 5, рекли: „када сам срео Бранка Тркуљу питао сам га што ми нисте рекли о чему се ради, можда бих ја то урадио и да сам знао из хуманитарних разлога, да се лешеви не би развлачили

од животиња а он ми је одговорио: ништа ниси видео, ништа не знаш буди паметан и ћути.

Сведок Радомир Несторовић: Па добро.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесте ли то изјавили?

Сведок Радомир Несторовић: Тако, тако сам изјавио.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јел тако било?

Сведок Радомир Несторовић: Тако је било.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па што одмах не кажете да је тако?

Сведок Радомир Несторовић: Зато што је он покојни па немам потребе да причам о њему.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро. Јесте ли разговарали са својим претпостављеним?

Сведок Радомир Несторовић: О чему?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па јесте ли њега обавестили шта се десило?

Сведок Радомир Несторовић: Па то су чули сви после пар дана кад смо ми дошли та прича је кружила по Сотину, то су најбоље знали људи који су остали у Сотину, домаћи људи боље су знали него ми који смо дошли од којекуда.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па не, чисто Вас питам јесте ли свом командиру рекли?

Сведок Радомир Несторовић: Мислим о таквим стварима се врло мало причало, јел таква су то времена била да није било паметно дискутовати о нечему, ако су ти људи били спремни да побију толике људе зашто не би убили мене или неког мог колегу за кога су чули да је нешто рекао.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: У реду, немам више питања.

Председник већа: Хвала колегице. Бранилац Вукотић има ли питања? Добро. Бранилац Фолић? Игњатовић јел имате питања? Немате. Изволите. Само се представите.

Адв.Душан Игњатовић: Да ли знате Милета Вученовића?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Адв.Душан Игњатовић: Јел он тада био председник месне заједнице?

Сведок Радомир Несторовић: Тако је.

Адв.Душан Игњатовић: Хвала Вам лепо.

Председник већа: Хвала. Колега Алексићу јел имате питања?

Адв.Радоје Алексић: Овде сте 15.05., код јавног тужиоца рекли да за ситније послове нисам тражио посебно одобрење за употребу ове машине. Приликом, ти ситни послови да ли су могли да буду и на некој даљој локацији или само?

Сведок Радомир Несторовић: Не, само у кругу Сотина.

Адв.Радоје Алексић: Само у кругу Сотина?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Адв.Радоје Алексић: Добро. И још само једну ствар, рекли сте да Вам је био претпостављени овај капетан Зекић па сте поменули још једног пуковника који је био командант читавог округа?

Сведок Радомир Несторовић: Ја сам почео по висини.

Адв.Радоје Алексић: Реците поново.

Сведок Радомир Несторовић: Вишић Мирослав је био начелник рода, Владо Косијер је био командант батаљона. Зекић је био комаднир чете, то су били...

Адв.Радоје Алексић: А његов надређени?

Сведок Радомир Несторовић: А његов надређени је био у то време не знам ко, да ли је Богољуб Ђоковић био или је Николић Грујица, не знам.

Адв.Радоје Алексић: Ништа, хвала.

Председник већа: Хвала колега Алексићу. Оптужени да ли има питања за сведока? Нема. Јел то све што имате да изјавите?

Сведок Радомир Несторовић: Да.

Председник већа: Ви сте дошли одакле?

Сведок Радомир Несторовић: Из Обреновца.

Председник већа: Обреновца. Јел` имате, овде видим да сте за аутобуску карту 760 динара.

Сведок Радомир Несторовић: Нисам сачувао карту.

Председник већа: А јел толико?

Сведок Радомир Несторовић: Толико је.

Председник већа: Значи повратна 760 динара?

Сведок Радомир Несторовић: Тако је.

Председник већа:

Сведок тражи трошкове за повратну аутобуску карту од Обреновца до Београда и натраг у износу од 760,00 динара, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Несторовић Радомиру у износу од 760,00 динара на име аутобуске карте повратне од Обреновца до Београда.

То је све што сведок има да изјави и питања му се више не постављају.

Немате ништа ново још да кажете?

Сведок Радомир Несторовић: Не.

Председник већа: Хвала лепо, можете ићи.

Нека уђе сведок Анојчић Борис.

Испитивање сведок АНОЈЧИЋ БОРИСА

Добар дан. Ви сте Борис Анојчић јел?

Сведок Борис Анојчић: Јесам.

Председник већа: Добро.

Пред судом се налази сведок Борис Анојчић чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 001555532 издату 09.03.2010.године у Полицијској станици у Бачкој Паланци.

Борисе, Ви ћете овде данас бити саслушани као сведок, ради се о догађајима октобар, новембар и децембар 1991.године у месту Сотин код Вуковара и Ви сте давали исказ пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 19.02.2013.године, па ми само реците претходно јесу ли Вам исти лични подаци као овде што сте давали Ваши?

Сведок Борис Анојчић: Јесу.

Председник већа: Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 19.02.2013.године, сведок опоменут на дужност казивања истине, на последице давања лажног исказа, да је давање лажног исказа кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година и упозорен да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно ако би тиме изложио себе или

своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То су упозорења за Вас као сведока имате испред Вас текст заклетве, прочитајте на глас тај текст.

Сведок Борис Анојчић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Јел прихватате?

Сведок Борис Анојчић: Нормално.

Председник већа: Добро.

Положио заклетву изјави:

Реците ми овако, да ли Ви остајете при овој изјави коју сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине 19.02.2013.године?

Сведок Борис Анојчић: Остајем.

Председник већа: Добро. Ајде овако да нам кажете у вези са овим догађајима, ради се о три догађаја, па да видимо колико Ви знате и чега се сећате. Први догађај је новембар месец, односно пардон октобар месец, крај октобра или неутврђени дан октобра '91. када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, други догађај је новембар месец '91.године кад је убијен поштар Марин Кушић у Сотину и трећи догађај када је страдало ових 13 цивила хрватске националности 27.децембра '91.године, кад су страдали Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић. Да ли Ви знате шта у вези са овим догађајима, шта конкретно знате, дајте нам мало испричајте то.

Сведок Борис Анојчић: Ова три догађаја која сте Ви навели знам само први, а од ова два догађаја то што сам начуо и овако нешто начуо од људи.

Председник већа: Значи знате у вези са страдањем Стјепана Штера и Снежане Блажевић?

Сведок Борис Анојчић: Е о том догађају могу да причам.

Председник већа: Ајде да чујемо шта знате?

Сведок Борис Анојчић: О том догађају ја сам дао такву изјаву која је дата прије две сада године и у тој изјави ако треба ја ћу је поновити али остајем при томе свему како сам је дао.

Председник већа: Јесте ли Ви били припадник полиције тада?

Сведок Борис Анојчић: У то доба не.

Председник већа: Него?

Сведок Борис Анојчић: Био сам припадник територијалне одбране.

Председник већа: Територијалне одбране, добро. Па јесте ли ишли на чишћење терена ово у Водици?

Сведок Борис Анојчић: Тога дана игром случаја се затекло да сам, хтео сам да идем по дозволу за излазак из места, требао сам да да идем за Београд и игром случаја кад сам дошао тамо пред команду Милошевић ми је наредио да не могу...

Председник већа: Говорите о Жарку Милошевићу?

Сведок Борис Анојчић: Жарку Милошевићу, да не могу добити дозволу док се не очисти један терен, а фали им људства и ја сам такав какав сам се тамо затекао, спустио једноставно, узео сам неке чизме и отишли смо доле према Водици где се тај догађај одиграо.

Председник већа: То је локација звана Водице јел?

Сведок Борис Анојчић: Водице, јесте. Пошто сам ја познавао добро тај терен, бавио сам се ловом и шта ја знам, познавао сам тога доста, ја нисам сишао доле, заједно са овим Жељком Јокићем ми смо отишли горњим делом или тим брдом и отишли смо иза тих локација. Ситуација је таква била да је било речено да се доле налазе доста људи наоружани који су претња месту Сотину, која су претња неким авионима који су туда летели, шта ја знам, и било је захтевао да се тај терен прочисти и да се види да ли таквих лица тамо има. Ја и тај дотични отишли смо, прошли смо тај дио и стали смо шта ја знам на једно километар кад се то прошло у случају да би било повлачење или неког да би могли те људе привести ако су тамо. Видели смо да се из тих викендица виори, излази дим и то је дало назнаку да тамо неког има. Нормално да смо тамо стали, чекали смо доста тога и након једно пола сата, можда чак нешто и мање чули смо, ја сам чуо, вероватно и дотични који је био са мном.

Председник већа: Говорите дотични, мислите на Жељка Јокића?

Сведок Борис Анојчић: На Жељка Јокића.

Председник већа: Добро.

Сведок Борис Анојчић: Чули смо „излазите ван и руке у вис“. Сад о ком се ту радило у том моменту ми нисмо уопште знали, или, да ли не знаш, претпостављали смо пошто из тих безброј викендица из једних излази дим, претпоставили смо да је то то, да нема више и пошто, кренули смо ка томе. Кад смо били близу на једно педесетак метара чуо се рафал и ми смо, ја сам нормално застао бојиш се, нећеш ићи на пуцањ, и касније после тога одмах смо дошли и кад смо пришли ја сам чуо дотичну која је погинула, која је тамо викала „немојте мене, немојте мене“, из далека опет се чуо глас „и њу, и њу“ и опет је био рафал и ти двоје, мушкарац и жена или Пишта како смо га звали и Снежана, кад сам пролазио туда ја сам их видио да леже мртве. То је био први случај мој да сам видео мртваца, нормално да ми је позлило, ја сам отишао са једним тамо да га не именујем, видим да га овде нема, на тај извор, умрио сам се, дошао себи, да извинете на изразу исповраћо, и напустио сам то место и отишао даље.

Председник већа: Добро, а реците ми овако кажете био је Жељко Локић и Ви сте били на претрази терена. Јел можете да се сетите још лица који су с Вама пошли, јел и Жарко Милошевић ишао с Вама?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Председник већа: Добро, ко је још био?

Сведок Борис Анојчић: Ја сам то право да Вам кажем нисам, ја сам дао у тој изјави, ја мислим да је тада било осам људи.

Председник већа: Јел` био Безбрадица Предраг?

Сведок Борис Анојчић: Јесте био.

Председник већа: Јел` био Драган Лончар?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Председник већа: Јел` био Павић Горан?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Председник већа: Овај Цволе јел?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Председник већа: Он се звао Милинковић Миодраг Цволе?

Сведок Борис Анојчић: Милинковић јесте.

Председник већа: Локић Жељко је био с Вама?

Сведок Борис Анојчић: Е он је био горе, ја мислим да је чак Безбрадица Предраг исто био с нама, не могу сада, пазите то је, кроз маглу нешто причам догађај који се...

Председник већа: А јел` се после, јесте ли причали шта би са тим лешевима то двоје људи што остадоше?

Сведок Борис Анојчић: Причао сам, причао сам зато што касније су да извините смијали су ми се што тамо сам нешто урадио, можда је то био неки кукавички чин или не знам, за мене је то било нешто нормално да ми је мука и касније сам питао шта се десило са њима, Безбрадица ми је казао да их је закопао Лончар, овај како се зове, Драган, да их је закопао тамо на лицу места и да су тамо остали. Игром случаја касније сам дознао да, пошто су били у селу после одласка војски разних којекаквих формирану су неки интервентни водови и они су уједно са вероватно са истражним суцима или не знам с киме вршили ископавање ди се показало такав случај леша или убиства или ди се проналазили мртваци и такви људи су одношени на гробље такозвано „бугарско“ и тамо су закопавани. Ако људи нису пронађени тих двоје што се тиче, највероватније не него сто посто су закопани онда по тим...

Председник већа: А добро, реците ми кад сте се вратили у село након свега тога, питасте ли Ви Жарета шта је то било или неког другог од тих људи који су?

Сведок Борис Анојчић: Јесам.

Председник већа: Па шта је рекао?

Сведок Борис Анојчић: Питао сам ја њега, реко јел је то било потребно да се стрељају ови људи, он је мени то прећутио и рекао је ти не знаш ништа, ја сам, пронађен је као тамо калашњиков и пронађен је пиштољ код Пиште Штера, ја то нисам проверавао.

Председник већа: Добро, а кад сте ишли на ту претрагу терена Ви и Јокић и ови све које сте навели, јесте ли имали оружје сви?

Сведок Борис Анојчић: Сви су имали оружје.

Председник већа: Шта сте носили од оружја?

Сведок Борис Анојчић: Па ја сам имао, пошто сам од куће кренуо, како да Вам кажем, нисам имао него сам тамо узео, сад да ли је била аутоматска или полуаутоматска пушка ја не знам. Остали су имали, углавном сви су имали аутоматске пушке.

Председник већа: Добро. А реците ми у вези страдања овог поштара Марина Кушића да ли Вам је било шта познато?

Сведок Борис Анојчић: Што се тиче Марина поштара, тај инцидент што се десио није ми познато али знам позадину свега како је било. Човек је, десило се таква ситуација, кренућу од себе, био сам тај дан нешто, нека грипа да ли је била, ја сам прележао два дана, игром случајева поштарева или Маринова, да га не назовемо поштар, Маринова пуница или од његове жене мама, она је мама и мојој снаји, та жена је дошла сва уплакана, уплахирена и рекла је Борисе или Боро молим те оди види да се човек спасе. Тако је и било, ја сам се спаковао и отишао сам, је ли у то време су били лоцирани нас осморица у једној кући у Дунавској улици и још је пошао самном Њежић Милорад иначе његов лични или добар пријатељ, сматрали смо се сва тројица да смо добри пријатељи. Кад смо отишли тамо ја сам га затекао у станицу полиције.

Председник већа: Марина Кушића?

Сведок Борис Анојчић: Марина Кушића, био је човек да се за препознати не може, премлаћен, претучен, каљав, мрљав, месец дана вероватно није видио живо створење, не знам ди су га ухапсили и одакле су га довели. Ја и тај Њежић Милорад колико смо могли прикупили смо тамо неке гардеробе, створили смо неке услове, воде, корита је ли да се човек доведе у ред, то смо га као решили, мало превили, нахранили и целу ноћ смо с њиме провели.

Председник већа: То где је у станици милиције?

Сведок Борис Анојчић: Да, па добро сад је, то је тад била станица полиције.

Председник већа: Добро.

Сведок Борис Анојчић: Ујутро кад се то већ разишло, ја морам ово да напоменем, видео сам овде људи иза мене, у ту станицу полиције ретко ко од тих мештана, како год они мислили, не мислили, није дошао да каже лепу реч за Марина и да се Марин извуче из тога. Сматрао сам да је то готова ствар, отишао сам кући, нисам се дуго задржавао, можда сат на два времена, не верујем ни да је толко било, вратио сам се, питао сам дотичнога једнога човека тамо где је Марин, каже Марина нема, како нема Марина, каже одведен је у потрагу да би се пронашло наоружање које је он скривао доле негде на Дунаву или ди се већ човек скривао. Чекао сам, чекао сам, Марин се више вратио није. То је што би имао да кажем за њега.

Председник већа: Јесте ли се после евентуално распитивали шта је било с њим?

Сведок Борис Анојчић: Јесам.

Председник већа: И?

Сведок Борис Анојчић: Распитивао сам се, о томе није нитко, то је била нека, једна табу тема. Нико није, након два до три месеца пронађен је један леш на том потезу на којем смо слутили да је Марин, и тај леш је неидентификован, отишао је под НН лице и ја сам сматрао да је то Марин. Његова жена, његова мама, нормално да нису комуницирали са мном, сматрали су, у најгорем су сматрали случају да сам ја можда извршилац тога дела, једном су ме и окривљавали, касније су вероватно то дознали да није. Покушали смо да им кажемо да је сто посто тамо, он је сахрањен, с тога терена је однешен, међутим игром ето случаја за последњих два до три месеца, не знам, сазнао сам да још није пронађен. Тако да у том моменту се губи траг свега тога.

Председник већа: Ви сте овде кад сте саслушавани пред тужиоцем рекли да кад сте ту затекли Марина Кушића помогли му и тако даље, па сутрадан да сте питали Драчу Младена, припадника милиције где је Марин Кушић, он је одговорио да је отишо по неко наоружање. Јел било тако?

Сведок Борис Анојчић: Тако је.

Председник већа: Јесте?

Сведок Борис Анојчић: Није било други дан, то је био тај дан.

Председник већа: А тај дан, тај дан?

Сведок Борис Анојчић: Тај дан.

Председник већа: Добро. А у вези са страдањем ових 13 лица хрватске националности да ли Вам је шта познато

Сведок Борис Анојчић: Па то је све рекла казала, то не могу ништа да кажем, нисам био у том периоду тамо. Происпитивао сам свашта, на који начин, свако је то, то

је ипак мало место, сви смо се знали, мислим исто је била једна табу тема што се тога тиче.

Председник већа: Кад сте Ви уопште сазнали да је толики број људи страдао, 13?

Сведок Борис Анојчић: Па сазнао сам сутрадан.

Председник већа: Сутрадан?

Сведок Борис Анојчић: Да, да.

Председник већа: А шта, причало се по селу?

Сведок Борис Анојчић: Причало се.

Председник већа: А шта се причало?

Сведок Борис Анојчић: Па причало се али се, свако је, сматрам да је то тамо становништво које је било било је у страху и није причало о томе. Једноставо није, сви су се оглушивали, рекли су ово оно, ја сам то сазнао сасвим од других људи не од тих које сам тамо, с којима сам живео.

Председник већа: Добро, а реците ми јел било у то време исељавање Хрвата из села, јел било нешто?

Сведок Борис Анојчић: До тада не.

Председник већа: Добро?

Сведок Борис Анојчић: Пазите, један период ја сам био тамо у, како би Вам казао, добро у територијалној одбрани нисам, али распоређен сам био у полицијску станицу, тамо од тих свих тих привођених ако је било привођених мислим да нитко док год сам ја био није настрадао до господина Марина, нитком није длака с главе фалила или да је с њим неко на неки други начин разговарао. То се није дешавало. Е тај сав прогон који се десио то се десио тамо негде концем децембра.

Председник већа: Тад је почело исељавање јел?

Сведок Борис Анојчић: Добро, било је исељавања да су људи одлазили самоиницијативно, ја знам податак 28.08., комплетно село је било исељено, организовано је, што Хрвати што Срби, у то време сви смо били једни те исти, није било, било је вероватно деобе по страначкој некој линији, али што се тиче овога то се до тада већ није осећало. Ја сам један који је изашао с тим конвојем 28.08., и нормално касније сам се вратио.

Председник већа: Добро, а реците ми овако, Жарко Милошевић шта је он био у Сотину конкретн, где је припадао шта је био?

Сведок Борис Анојчић: Сада не знам да ли је то иза мене или није ни битно, ја знајући и распитујући се овде да је он као заштићени сведок вероватно је све и признао,

сматрам да је, да ли је био под нечијим утицајем или није био, значи постојало је две могућности, да ли је освета, да ли је пљачка, не знам једноставно не могу да кажем.

Председник већа: Не, не, разумете, питам у то време, у Сотину.

Сведок Борис Анојчић: Да.

Председник већа: Шта је био, је ли припадао територијалној одбрани, полицији, шта је био Жарко Милошевић, је ли имао неку функцију?

Сведок Борис Анојчић: Па по мени ја не знам да ли је имао функцију не верујем да јесте, али био је самоиницијативан, то знам, да ли му је нетко могао да наређује или да га овлада то не могу да кажем, ја знам да ту политичку и војну моћ или нешто нисам имао.

Председник већа: А Мирко Опачић је ли знате шта је он био, је ли био негде?

Сведок Борис Анојчић: Мирко Опачић је био један од, како да вам кажем, никад ступио у контакт са човеком нисам што се тога тиче и иако је и био ја не могу човека кривити ни за шта.

Председник већа: Не, је ли био у месној заједници, је ли био....

Сведок Борис Анојчић: Био је у месној заједници или како је то касније било то не могу да кажем, ја знам када смо се, када смо били формиран, било нас је два одељења, ја сам припао у одељење у којем није био Мирко или вод како год хоћете, касније смо се сусретали као у томе селу.

Председник већа: А добро, а Драган Лончар где је био?

Сведок Борис Анојчић: Драган Лончар је био распоређен у територијалној одбрани?

Председник већа: Добро. Јесте знали команданта места, односно војног команданта који је тада био?

Сведок Борис Анојчић: Сусрећавали смо се.

Председник већа: Како се звао?

Сведок Борис Анојчић: Па касније сам сада прочуо, ја сам то већ био и заборавио, нисам могао је ли људи да су долазили, долазили су, није он један једини био, било их је више, мислим да се презивао Милинковић.

Председник већа: Добро. Тужиоче.

Заменик тужиоца: Реците ми када идете на то чишћење терена везано за ту тачку један, ви како кажете да је то потез или већ не знам одредница Водице, говорите да иде више вас из места, набројали сте имена тих лица?

Сведок Борис Анојчић: Па нисам, у том моменту које сам се сетио, разумете. Догађај који није разјашњен када је требало, требало га је заборавити, нисам хтео да живим једноставно са тим проблемима.

Заменик тужиоца: Ма не, ја само покушавам да Вас вратим на то, занима ме нешто, то ми је посао да Вас питам. Да ли је осим Вас из Сотина и тих лица која сте навели, био неко од добровољаца онако са стране са вама да је ишао те прилике.

Сведок Борис Анојчић: Мислим да јесте.

Заменик тужиоца: Је ли знате ко је то био?

Сведок Борис Анојчић: Па не могу сада, то знам да су била двојица, да ли су из Вршца, да ли су, човек је Брко, ја нисам, ја сам слабо са њима контактирао и једноставно не могу да се сетим, мислим да су били присутни када се то десило.

Заменик тужиоца: Добро, двојица кажете?

Сведок Борис Анојчић: Да.

Заменик тужиоца: Јесу они тада били као добровољци при територијалној одбрани или при станици милиције, да ли се тога сећате?

Сведок Борис Анојчић: Па не могу ни то, мислим да су у територијалној одбрани, јер у станици милиције углавном сам се ја тамо кретао, нисам излазио из ње, дежурао сам и вероватно би сусрећао се са њима, тамо нисам их нешто виђао.

Заменик тужиоца: Реците ми овај догађај који говорите за тог поштару вашег села, када је то било?

Сведок Борис Анојчић: Па не могу сада исто тај датум...

Заменик тужиоца: Ако се можете сетити кажите, ако не....

Сведок Борис Анојчић: Не могу да се сетим, зато чињеница да се то десило и сада датум установиће суд, ја не могу то, ја само чињенице говорим како је са њиме поступано, каквог сам га нашао, шта сам покушао да се уради за њега, не ја него доста људи, јер је он, знали су га сви. Е сада зашто су га убили то морате њих питати.

Заменик тужиоца: Добро. Временски гледано ајде да кажем по неком редоследу, тај догађај на Водицама, је ли он био пре овог догађаја са Марином Кушићем или после?

Сведок Борис Анојчић: Мислим да је био прије.

Заменик тужиоца: А да ли ни њега не можете или можете везати за неки месец?

Сведок Борис Анојчић: Па не могу, ево ја ћу сада вам казати, например....

Заменик тужиоца: Ако можете, не инсистирам ја.

Сведок Борис Анојчић: Не морате, ја ћу вам орјентационо казати, значи од 15.10. негде до 05-60. неки 15.12. ја сам био распоређен у улици Дунавској, касније сам када се расформирало то прешао сам у станицу полиције, такозвану станицу полиције, то је на све личило само не на....

Заменик тужиоца: Значи практично временски по редоследу би био прво тај догађај са Штером, па касније Кушић....

Сведок Борис Анојчић: Тако је, јесте, јесте.

Заменик тужиоца: Реците ми, видим из овог исказа при којем остајете данас, до кад сте били у Сотину и да сте онда прешли у Илок?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Заменик тужиоца: Е па реците ми док сте били тамо у Сотину, је ли било неких јединица ЈНА и којих ако се сећате?

Сведок Борис Анојчић: Па било је доста тих, то је пролазило доста на пример после то што се дешавало до пада Вуковара, ту је било свега и свачега, разумете ја то не могу да кажем...

Заменик тужиоца: Је ли постојала команда села?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Заменик тужиоца: Значи ко је вршио команду, је ли била цивилна или војна команда?

Сведок Борис Анојчић: Па и то право да вам кажем не знам, ја нисам долазио у контакт никад са војним властима, увек ако сам нешто или долазио тамо разговарао сам ако се то може назвати цивилним властима или људи који су вршили тај положај.

Заменик тужиоца: Да ли знате ко је био најстарији старешина по чину тамо, односно војни у то време док сте Ви били тамо?

Сведок Борис Анојчић: Па војни је што се тиче активних вероватно је био господин Милинковић.

Заменик тужиоца: Како се излазило и улазило у то Ваше место Сотин, је ли било пунктова, је ли било неких дозвола, пропусница?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Заменик тужиоца: Е сад ми реците нешто око тога, да ли се могло без тога изаћи?

Сведок Борис Анојчић: Не.

Заменик тужиоца: Ко је давао те дозволе?

Сведок Борис Анојчић: Ја сам такву дозволу, или више њих пошто сам често одлазио, узимао у територијалној одбрани код нас.

Заменик тужиоца: А када се излази изван напоље преко тих пунктова, је ли треба да се наведе ако се иде возилом и регистрација возила, врста возила или не?

Сведок Борис Анојчић: Сад то не знам, ја сам одлазио углавном са својим возилом, вероватно је било уписано.

Заменик тужиоца: Реците ми како би Ви по Вашем виђењу дали релацију између станице милиције, територијалне одбране, месне заједнице, ЈНА ко би ту био старији, да ли су то субјекти истог, на истој разини, на истом нивоу или неко заповеда другом, да ли се сећате тога?

Сведок Борис Анојчић: Па не могу, ајде да керенемо прво нек је то била војна власт разумете, онда ако је после тога нормално да се требало свака власт војни трега да се претвори у цивилну и мислим да је то дошло до заснитка или заснивања тога цивилне власти.

Заменик тужиоца: А однос између милиције и територијалне одбране?

Сведок Борис Анојчић: Милиција никад није била власт, милиција је била извршно, али та милиција док год сам ја био тамо није имала једну једину акцију привођења, хапшења или на неки други начин нешто да, није се дешавало. Ми смо тамо стојали ето тако, шта сада ко ће, ја да идем неко ако се неко напије или нешто ради, ићи на метак баш није било паметно.

Заменик тужиоца: Знате шта ме занима, да ли је територијална одбрана наређује милицији и да ли месна заједница наређује милицији или нико ту никога?

Сведок Борис Анојчић: Па није ту нико никога зарезивао.

Заменик тужиоца: Добро, ја питам само. Кажете да сте разговарали са Жарком Милошевићем у смислу шта је то требало да се ти људи стрељају, Штер и та Блажевићка?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Заменик тужиоца: Чини ми се да сте тако рекли, је ли Вам он каже ко је пуцао, је ли га питате Ви, у те људе?

Сведок Борис Анојчић: Не, овај, пазите ја нисам рекао своје још исказање тамо, заборвио сам то да кажем, он је мени признао да је убио Штера и Пишту, али није хтео да ми призна за Снежану. Ја знам чији је глас био када је казао „и њу и њу“ то је био Милинковић Миодраг.

Председник већа: Овог Цволета је ли?

Сведок Борис Анојчић: Цволета. И она је викала жена уплашена уплахирана „немој Миле мене немој Миле“ разумете, међутим чуо се рафал, ко је то урадио ја то не знам.

Заменик тужиоца: Добро. А реците ми то што сам, ако сам добро схватио ви сте се доста залагали за тог Марина Кушића...

Сведок Борис Анојчић: Залагао сам се за све људе.

Заменик тужиоца: Да остане у животу и то све, да ли сте после питали ко уби тог човека?

Сведок Борис Анојчић: Нисам, питао сам и нису ми хтели да кажу, али то је било довољно јасно да је убио Жарко Милошевић.

Заменик тужиоца: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Хвала тужиоце. Пуномоћник оштећених изволите, је ли имате питања?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Рекли сте да сте после пребачени са Безбрадицом у милицију?

Сведок Борис Анојчић: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ко је донео ту одлуку?

Сведок Борис Анојчић: Ти пунктови су распуштени разумете. Распуштени су зато што није више требало да, вероватно је процењено да више нема тих људи који су се скривали, који су били наоружани или нису једноставно били евидентирани негде да више не представљају опасност, те куће су напуштене где смо ми били.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, ја Вас питам ко је одредио

Сведок Борис Анојчић: Па ја не могу то сад да кажем.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, питала бих Вас исто сте навели у истрази ево, прочитаћу Вам на страни 4 записника вашег рекли сте „уласком у Сотин формирана је локална територијална одбрана углавном од метшана Сотина, поред њих било је неких добровољаца, ја сам касније сазнао да су у том штабу било је више лица, неки се сећам Вишић, Ковачевић Бисерко, Ковачевић Слободан, Опачић Мирко и Остојић Миле“, ја бих Вас питала имате ли Ви сазнања шта је Вишић Милорад радио?

Сведок Борис Анојчић: Па сад не могу да га успоредим са....

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Шта је он био у том штабу?

Сведок Борис Анојчић: Био је, ја верујем да је имао доста утицаја на све те људе, пазите то морате схватити да је више док није дошла Југословенска тадашња војска, ми смо је сви тамо сматрали као таквом, шта не знам ша да вам кажем, он је био

вероватно да је то било или да су то биле страначке војске, не могу једноставно да оценим. Што се тиче Вишића сматрам да је имао доста утицаја на локално то становништво, да ли је он тај који је одређивао иселење или није или наређивао стрељање, ја то не могу да кажем. Међутим, имао је утицаја, ја сам имао на себи један пример пошто стварно никад нисам хтео да изађем из тога места Сотин, изашао сам 28. заједно са свим мештанима хрватске и српске националности, међутим вратио сам се јако брзо. Сматрам да су они имали према мени негативан некакав став, касније сам то и испричао, и тај дотични господин Вишић у пар наврата јавно је причао са мном пред свима осталима, једноставно могу казати да је желио да ме заштити мојих поступака што нисам био добровољац или на неки други начин, тако је урадио и са истом нашом генерацијом Рацом, на исти начин када сам га питао шта то радиш, каже ја њега спашавам. Тако да имам тај осећај.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро. Добро.

Сведок Борис Анојчић: Ја га не могу успоредити са Милошевићем, јер то је сасвим нешто сушта супротност.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Не, само питам знате ли шта је радио. Имате ли сазнања да ли је био у контакту са неким команде места?

Сведок Борис Анојчић: Вишић?

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да.

Сведок Борис Анојчић: Па како није, био је, сигурно да је био када је тамо вечито био у територијалној одбрани, био је пар пута дошао тамо док сам ја био у полицији долазио је пар пута до неке ноћи, оно под свећом играмо шах и тако целе ноћи или шта ја знам, али нисам, не могу рећи ниједну јединиу другу реч за њега.

Адв. Војислав Вукотић: Је ли тај Вишић оптужени?

Председник већа: Не, али испитујемо опште околности све, само да видимо. Морамо све околности конкретне да видимо. Не излази молим Вас, немојте добацивати. Реците још.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И само још једно питање, знате ли ко је Драган Тодоровић?

Сведок Борис Анојчић: Знам, знам човека али нисам га, слабо сам долазио са њим у контакт, само смо се сретали и изузетно једну једину реч што се тиче рата, што се тиче политике места или вамо тамо нисмо никад о томе разговарали, никада нисам.....

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А имате сазнање да је и он био у контакту са Вишићем?

Сведок Борис Анојчић: Па некад смо били, састали смо се некад тако да причамо, али да ли је он, да ли су њих два имали контакте то не могу да кажем. И у мом присуству никад није било причано о било чему.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ово Вас питам из простог разлога јер је Годоровић сведочећи пре који дан рекао да је са Вама био код Оливере на вечери, да сте заједно били, зато Вас чисто питам.

Сведок Борис Анојчић: Па то је моја кућа.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Значи било је, уреду.

Сведок Борис Анојчић: Да.

Адв. Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Уреду, немам више питања.

Председник већа: Хвала колегинице. Одбрана, бранилац Вукотић има питања?

Адв. Војислав Вукотић: Немам.

Председник већа: Добро. Бранилац Драгана Митровића само рекли, бранилац Лончара има ли питања?

Адв. Горан Фолић: Само нека нам судија каже сведок када су кренули у чишћење терена у насеље Водице, они су кренули као група и рекао нам је да их је било негде око осморица?

Сведок Борис Анојчић: Па то је оријентационо, не могу ја то, ја само могу да кажем за овај дио где сам ја био, а овај други део што су они водили, они су нормално ишли јер није то широк појас.

Адв. Горан Фолић: Добро, само да нам каже пошто је отишла једна група да ли су се они после поделили у неке групице пошто је требало извести чишћење терена, како сте се одвојили, како је било, да ли су три, три или је?

Сведок Борис Анојчић: Знам за своју да је било двоје, евентуално троје, не могу да се сетим да је био.....

Председник већа: Он каже да је са њим био Јокић и мисли Безбрадица, мисли, не може да.....

Сведок Борис Анојчић: А ови остали како су ишли и били формирани ја не знам. Не могу да кажем. Ја нисам једноставно, то се ни не види.

Председник већа: Да, да, Ви сте рекли Ви сте били изнад, они су остали сада ове шта колико их је доле било не знате.

Адв. Горан Фолић: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Има ли питање браниоци оптуженог Мирка Опачића за сведока?

Адв. Душан Игњатовић: Хтео сам да вас питам за Жарка Милошевића.

Сведок Борис Анојчић: Слободно.

Адв. Душан Игњатовић: Ми смо овде сазнали да је Жарко Милошевић убио Марина Кушића са леђа?

Сведок Борис Анојчић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Сазнали смо да је убио ове људе на Водицама, сазнали смо да је одвео људе 27. и учествовао у њиховој ликвидацији, колега је ли можете само тренутак, не журимо, ако може, хтео сам да Вас питам рекли сте да је био самоиницијативан, да је сушта супротност од Милорада Вишића, па да ли је Жарко Милошевић, да ли Вам је познато да је Жарко Милошевић малтретирао Хрвате у селу, да их је испитивао, пребијао, да им је одузимао возила, имовину, да ли Вам је то познато?

Сведок Борис Анојчић: Јесте.

Заменик тужиоца: Противим се овом питању. Може само шта је радио тада у то време да ли зна, а не да ли је тукао, да ли је убијао, да ли је, јер то је сугестивно.

Адв. Душан Игњатовић: Ми смо унакрсно, ми смо баш унакрсно испитивали.

Председник већа: Добро, молим вас унакрсно испитивање може. Реците, одговорите на питање.

Сведок Борис Анојчић: То је из мојих сазнања пазите, предамном то никада није урадио, предамном никада.

Председник већа: Значи Ви лично то нисте видели?

Сведок Борис Анојчић: Никада предамном није урадио један једини злочин да је некога малтретирао јер то не би ја дозволио, толико би могао спречити, да је хтео некога убити ја то не могу да спречим, али да је малтретирао то никада није урадио, предамном никада.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато да је икада то радио?

Сведок Борис Анојчић: Јесте. Кроз његову причу јесте.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Има ли бранилац оптуженог Милинковића питања за сведока?

Адв. Радоје Алексић: Имам питања.

Председник већа: Реците.

Адв. Радоје Алексић: Ви сте малопре изјавили на питање јавног тужиоца да су дозволе за пролазак на пунктовима, да је давала територијална одбрана, да ли су се те дозволе за физички, те дозволе за пролазак на пунктовима, да ли су физички биле у седишту територијалне одбране?

Сведок Борис Анојчић: Јесу.

Адв. Радоје Алексић: Да ли је Жарко Милошевић који је себе представљао самозвани командант територијалне одбране, обзиром да је носио неку униформу, да ли је могао да даје такву дозволу за пролазак на контролним пунктовима?

Сведок Борис Анојчић: У то доба он није док сам ја тамо био, ја сам напустио тај Сотин негде око 10-12. није сада битно, у то доба он није вршио те дужности.

Адв. Радоје Алексић: Не, не, он није вршио никада ту дужност, али да ли је представљајући се, да ли је могао он?

Сведок Борис Анојчић: Па не верујем да је могао, не верујем, одакле њему овлашћење, одакле му печат, одакле му, разумете, не верујем у то, добро не знам после када је оно самоиницијативно постао да буде командант или самозвани, то је нешто друго.

Адв. Радоје Алексић: А дозволе су се физички налазиле у седишту ТО?

Сведок Борис Анојчић: Налазиле су се у седишту ТО, да.

Адв. Радоје Алексић: Хвала судија.

Председник већа: Хвала. То Ви кажете да су се налазиле дозволе у територијалној одбрани?

Сведок Борис Анојчић: Да.

Председник већа: А ја Вас питам за војне камионе за војна теретна возила, ко даје дозволу?

Сведок Борис Анојчић: Е то не знам. Никад нисам долазио у тај.....

Председник већа: Добро, хвала лепо. Има ли још питања, оптужени за сведока? Нико нема више. Је ли то све што имате да изјавите?

Сведок Борис Анојчић: Па, јесте.

Председник већа: Добро, има ли још неких додатних питања? Нема. Реците ми овако, Анојчићу одакле сте Ви дошли, из Бачке Паланке?

Сведок Борис Анојчић: Из Бачке Паланке, јесте.

Председник већа: Аутобуска карта и превоз таксијем до суда у износу 2.760,00 динара, је ли то повратна?

Сведок Борис Анојчић: То је то, то је повратна.

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове повратне аутобуске карте од Бачке Паланке до Београда и натраг и долазак таксијем до суда у износу од 2.760,00 динара, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови на име повратне аутобуске карте од Бачке Паланке до Београда и таксијем до суда сведоку Анојчић Борису у износу од 2.760,00 динара.

Хвала Вам лепо. Можете ићи, то је све за данас од Вас.

Сведок Борис Анојчић: Захваљујем.

Председник већа: Хвала што сте дошли, пријатно.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе у трајању од 20 минута, наставак се заказује у 11,20 часова.

Направићемо паузу па настављамо.

Седите молим вас.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 11,25 минута.

Настављамо доказни поступак саслушањем сведока.

Испитивање сведока КОВАЧЕВИЋ МИРКА

Добар дан. Сведок Мирко Ковачевић је ли? Само Вашу личну карту.

Станите за овај пулт, укључите микрофон.

Пред судом се налази сведок Мирко Ковачевић чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 002193264 издату дана 27.09.2010. године у Полицијској управи у Новом Саду.

Мирко Ви сте данас овде позвани као сведок пред судом да дате исказ, ради се о догађајима у месту Сотин 1991. године, о три догађаја октобар месец 1991. године, када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, новембра 1991. године када је убијен поштар Марин Кушић, и 27. децембра 1991. године догађај када је убијено 13 лица цивилних лица Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко

Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић. Ви сте давали исказ пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 12.03.2013. године, па је ли остајете при том исказу стим што само морам претходно да Вас упозорим, Ваша права као сведока, да ћете бити саслушани пред судом, да сте дужни да говорите истину, да лажно казивање представља кривично дело, за које је предвиђена казна затвора до 5 година, и да нисте дужни да одговарате на она питања која би Вас или Вама блиске сроднике који су ближе наведени у члану 94 став 1 ЗКП-а, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испред Вас се налази текст заклетве, сведоци полажу заклетву, па само прочитајте тај текст.

Сведок Мирко Ковачевић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, је ли прихватате тај текст?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Реците ми овако, да ли остајете Ви при овом свом исказу који сте дали при Тужилаштву за ратне злочине од 12.03.2013. године на записнику?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, остајем.

Председник већа: Ајте да нам нешта кажете јесу Вам познати које околности и ово, шта сте Ви били у Сотину у ово време, односно где сте били, јесте били у територијалној одбрани, у полицији, шта сте били, и да ли вам је шта познато о страдању ових лица.

Сведок Мирко Ковачевић: Био сам командир милиције у Сотину.

Председник већа: До кад сте били?

Сведок Мирко Ковачевић: Па негде до 20. децембра тако нешто.

Председник већа: 1991.?

Сведок Мирко Ковачевић: 1991. да када сам отишао у Сомбор, да се нађем са супругом бишом и са двоје деце пошто су они живели у Поречу у Хрватској, и онда сам једно време био једно две недеље сам био у Београду, у неком стану, и онда сам се вратио поново у Илок, тамо сам почео да радим 23. јануара 1992.

Председник већа: Реците ми овако, је ли Жарка Милошевића познајете?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Шта је он био у Сотину, је ли био у неким органима власти?

Сведок Мирко Ковачевић: Колико ја знам није.

Председник већа: Није.

Сведок Мирко Ковачевић: Не. Док сам ја био тамо.

Председник већа: Добро, а после јесте чули?

Сведок Мирко Ковачевић: После тога чујем да је био командант ТО-а он је као заменио мог брата Слободана.

Председник већа: Добро, а Драган Митровић је ли Вам познат?

Сведок Мирко Ковачевић: Драган Митровић је био код мене у милицији, одакле се он створио у Сотин ја не знам.

Председник већа: Он није сотинчанин?

Сведок Мирко Ковачевић: Није, не.

Председник већа: Кад је дошао је ли знате ту код вас у милицију, да ли се сећате?

Сведок Мирко Ковачевић: Па негде у почетку када смо ми основали ту милицију, шта ја знам, не знам.

Председник већа: Када је то било?

Сведок Мирко Ковачевић: Било је негде у септембру, слагаћу вам сад, октобар тако нешто.

Председник већа: 1991.

Сведок Мирко Ковачевић: 1991. да.

Председник већа: Драгана Лончара да ли познајете?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, знам зато што је из Сотина, да.

Председник већа: Где је он, је ли био у територијалној одбрани, у полицији, где?

Сведок Мирко Ковачевић: Не, нигде није колико ја знам није био нигде.

Председник већа: Мирка Опачића?

Сведок Мирко Ковачевић: Мирка знам, ми смо комшије играли фудбал заједно, добри смо били.

Председник већа: Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: Колеге.

Председник већа: Је ли он био у месној заједници?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, он је био у месној заједници.

Председник већа: Шта је био у месној заједници?

Сведок Мирко Ковачевић: Па најприје је био заменик овога Милета Остојића, па је касније био валда председник месне заједнице.

Председник већа: Председник, добро. Да ли Вам је познато лице Мирослав Милинковић.

Сведок Мирко Ковачевић: То је био овај командант села код нас у Сотину, испред ЈНА.

Председник већа: Војне јединице је био?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да.

Председник већа: Добро, ајте да видимо у вези са овим догађајима је ли Вам познато нешто о страдању, хоћемо један по један догађај, прво Стјепана Штера и Снежане Блажевић?

Сведок Мирко Ковачевић: Па чуо сам да су убијени тамо негде у викендици под Дунавом. Нисам био.

Председник већа: Јесте чули ко је, ако имате нека сазнања ко је био, шта је ту било, како је дошло....

Сведок Мирко Ковачевић: Чуо сам да су били тамо Жаре и овај он је умро тај, сад сам заборавио како се зове.

Председник већа: Цволе?

Сведок Мирко Ковачевић: Цволе да, тако смо га звали по надимку.

Председник већа: Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: За њих двојицу знам да су били.

Председник већа: Само за њих двојицу?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: И шта да су ово двоје убијени?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да.

Председник већа: Друго не знате ништа?

Сведок Мирко Ковачевић: Не.

Председник већа: А реците ми за страдање поштару у Сотину, Марина Кушића?

Сведок Мирко Ковачевић: То сам прошли пут рекао када сам био пре две године, дао сам изјаву, био сам лично када је убијен, знам тај догађај.

Председник већа: Е испричајте нам у вези са тиме да чујемо где је то било, како, шта?

Сведок Мирко Ковачевић: Па Марин поштар довели су га неки као милиција нека из Опатоваца, то је село до Сотина значи, они су га довели тамо код нас и оставили га тамо био је шта ја знам, дан, два и чули смо да има пиштољ. И сада мој покојни отац га је ето лепо са њим поступили стварно и ја сам му рекао што си морао отићи у Опатовце, што ниси остао код нас не би те нико дирао, ја сам то лично му ја то рекао, јер сам добар са њим, наше ћерке су ишле заједно у школу и мој отац га је ето, на наговор мог оца он је признао да има пиштољ и где га је сакрио. И онда смо са колима отишли Жаре, ја и покојни Вељко Васиљевић. И остали смо тамо поред цесте смо кренули лево и морали смо ту оставити ауто пошто је било блато, ишли смо пешке и ја поштар је ишао испред нас и када смо дошли ту је био посађен неки млади виноград, када смо дошли близу то одмах стрмо се пење, иде се доле према Дунаву, то је зарасло шумом, шикаром и тако, и Жаре је хтео да иде одоле и да узме тај пиштољ, а ја сам рекао не идем ја, ја сам отишао са њим, то је било једно 10-15 метара доле ниже.

Председник већа: Са Марином?

Сведок Мирко Ковачевић: Са Марином да. И он је мени показао и он је извадио пиштољ, ту је било овако неко дрво одсечено и он је турио руку и у новинском папиру био је пиштољ и дао га мени и ми смо отишли горе, пењали смо се горе.

Председник већа: Узбрдо?

Сведок Мирко Ковачевић: Узбрдо да смо ишли. И када смо ми кренуо је он испре нас можда једно 10-так метара, кренули смо нас тројица ја сам био у средини, Жаре је био са моје леве стране, покојни Вељко са десне стране. И када смо од тог места где смо се спустили онако неколико корака метара не знам ни ја колико, мене је Вељко узео овако за руку, као да застанем, док сам ја погледао Жаре је већ репетирао аутоматску пушку и пуцао.

Председник већа: У Марина?

Сведок Мирко Ковачевић: Да. Ја сам остао ван себе, верујте никад нисам видио човека да неко убије, нисам никад Жарета пита зашто је то учинио, због чега је то, ни чак ни тог Вељка нисам питао, можда је он знао, ја нисам имао појма да би то било, појма нисам имао. Били смо добри мислим стварно ми жао ми га. И ми смо отишли у ауто, он је остао тамо да лежи, дошли смо пред кафану тамо где сам ја некад држао кафану, то је кућа од мог оца, ја сам му дао пиштољ, он је мени дао неки калашњиков, оне неке румунске...

Председник већа: Ко? Жаре?

Сведок Мирко Ковачевић: Жарко да. И на томе је и завршило, никад ја њега после тога нисам питао зашто је то направио, мислим нисам никоме ни причао....

Председник већа: А је ли остао Марин ту да лежи?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Остао ту где га је убио?

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте.

Председник већа: Добро, а реците ми у вези са овим догађајем када су страдали, када је страдало ових 13 лица хрватске националности, 27. децембра?

Сведок Мирко Ковачевић: Ја сам тада био у Сомбору, кажем вам ишао сам по жену и децу пошто сам ја неки аутобус је ишао из Хрватске преко Мађарске шта ја знам „Севертранс“ чини ми се да је био у Сомбору сам на аутобуској станици сачекао их, тако да нисам био тамо тад у то време.

Председник већа: Не знате?

Сведок Мирко Ковачевић: Не могу, ништа вам не могу рећи о томе.

Председник већа: А јесте чули после о страдању ових лица, каде сте чули?

Сведок Мирко Ковачевић: То сам касније тек чуо, много касније...

Председник већа: Много касније.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, много касније.

Председник већа: Значи у вези самог догађаја немате непосредних сазнања?

Сведок Мирко Ковачевић: Не. Нисам се то ни распитивао.

Председник већа: Добро. А реците ми овако молим Вас Ковачевићу, Ви кажете били сте командант милиције ...

Сведок Мирко Ковачевић: Командир милиције, наводно.

Председник већа: Командир милиције. Како су Вас изабрали или поставили, ко Вас је то поставио?

Сведок Мирко Ковачевић: Знате како мој отац је био у милицији радио, пензионисан је у Вуковару, требао је да буде Мирко Опачић, а ја његов заменик, Мирко није пристао на то и онда ајде, ја сам присто и ето тако.

Председник већа: А јел` то био неки збор мештана или како?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, пре тога је био неки збор мештана свих ових који су остали у Сотину, да, у Дому културе.

Председник већа: И онда се формирала милиција.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Јел` се формирала тако и територијална одбрана?

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте, да, да.

Председник већа: И поставио командант Територијалне одбране.

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте.

Председник већа: Јел` била војска редовна ту?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, војска је била. Били су и резервисти неки, е сад не знам...

Председник већа: Јел` знате ко је био командант места?

Сведок Мирко Ковачевић: Тај капетан Милинковић.

Председник већа: Милинковић.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да, Милинковић.

Председник већа: Он је био командант места?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, јесте.

Председник већа: А јел` војска некад давала вама, јесте Ви тражили, Ви сте били у милицији, али уште, да ли је војска давала некад неке камионе за потребе Територијалне одбране, милиције или неку другу опрему или нешто?

Сведок Мирко Ковачевић: Колко ја знам, ја је нисам тражио, стварно не знам.

Председник већа: Нисте, не знате.

Сведок Мирко Ковачевић: Верујте, ја нисам тражио.

Председник већа: Добро. А реците ми још ово, чисто вас питамо ситуацију у селу како је било да бисмо боље схватили. Јел` су били пунктови неки излазни, јел` неко држао стражу на тим пунктовима из села?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, то су ...

Председник већа: А ко је држао ту стражу?

Сведок Мирко Ковачевић: Ови резервисти.

Председник већа: Војни?

Сведок Мирко Ковачевић: Из Србије, из Шајкаша, шта ти ја знам.

Председник већа: Војска?

Сведок Мирко Ковачевић: Да. Да. Резервисти.

Председник већа: Добро. Да ли се могло изаћи из села без дозволе?

Сведок Мирко Ковачевић: Не, не.

Председник већа: А ко даје ту дозволу?

Сведок Мирко Ковачевић: Па то су у команди добијали, ја сам ...

Председник већа: У војној команди?

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте, да.

Председник већа: Значи мора да има дозволу име, презиме ко излази јел`.

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте.

Председник већа: Ако излази с колима или ...

Сведок Мирко Ковачевић: Чак и број пушке смо писали, ко је ишао с пушкама.

Председник већа: Значи без те пропуснице, дозволе није се могло изаћи?

Сведок Мирко Ковачевић: Не, никако. И то свако село, свако место су нас по два пута прегледали.

Председник већа: Да ли је то вазило и за војна возила, ако је реч о војном камиону?

Сведок Мирко Ковачевић: То не знам. Верујте да не знам.

Председник већа: то не знате, Ви сте били у полицији.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Да вас питам само, рекли сте малопре у свом исказу како сте Ви на то место дошли, спомињали сте збор грађана и то све, па Вас је председница већа питала да ли се то односи на Територијалну одбрану Ви сте рекли односи се и на Територијалну одбрану, реците ми само да ли се на такав начин и месна односно Савет месне заједнице или већ не знам ни како се зову та тела у Месној заједници, чланови месне заједнице на исти начин такав изабрани, постављени или како је то било? Јел` можете само да нам помогнете.

Сведок Мирко Ковачевић: Па не могу вам тачно рећи, углавном на сличан начин.

Заменик тужиоца: На сличан начин.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да.

Заменик тужиоца: А реците ми ко је чинио у то време у Месној заједници те људе који су, ајде да кажем, на неки начин руководили, питали се и тако, ко су били, да ли можете да се сетите сад?

Сведок Мирко Ковачевић: Био је тај Милан Остојић, Мирко Опачић ... Помозите ми, не знам стварно ...

Заменик тужиоца: Сада ћу Вас ја питати...

Председник већа: Јел' био Милан Вученовић у Месној заједници?

Сведок Мирко Ковачевић: Миле Вученовић је био касније, он је заменио...

Заменик тужиоца: Да ли знате ко је доктор Милорад Вишић?

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да, и он је био.

Заменик тужиоца: Он је био.

Сведок Мирко Ковачевић: Па он је био тамо, ја не знам која је његова била функција углавном ишло је често за Вуковар.

Заменик тужиоца: Јел' било још некога осим ових што сам вам рекао, јел' био неки Труља, па не знам...

Сведок Мирко Ковачевић: Они су били у селу. Овај један, Труља Винко он је био стаклар, шта је он, мислим да није имао никакву функцију.

Заменик тужиоца: А реците ми да ли се ови људи које сам вам сад рекао и које сте Ви поменули...

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Заменик тужиоца: Значи Опачић, Остојић, Вишић, касније Вученовић, да ли се они питају за то ко ће бити у територијалној одбрани, на пример командир, да ли се питају ко ће бити, значи каква ће бити персонална решења у Територијалној одбрани и у Станици милиције, или не, или не знате?

Сведок Мирко Ковачевић: Не. Ја мислим да не.

Заменик тужиоца: Шта не? Не питају се, не знате или ...

Сведок Мирко Ковачевић: Не питају се, али нит' знам, верујте.

Заменик тужиоца: Добро. Кажете да сте били присутни када је убијен овај поштар ваш из села, мештанин Кушић, да ли можете да нам временски лоцирате ове догађаје који се у оптужници наводе, значи убиство Штера и Блажевићке, да ли је било пре тога или после тога?

Сведок Мирко Ковачевић: То је било пре, на самом почетку кад смо ми ушли у село, то је било одма можда исти дан, други дан, или други дан можда кад смо то ишли, мислим обилазили смо село да не би ...

Заменик тужиоца: Када говорите први дан, други дан, то се односи на улазак ваш у село 14. октобра ...

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца: Од 14. октобра неки од тих дана после тог.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да.

Заменик тужиоца: А реците ми овај догађај везано за Кушића, када би то било ако можете да определите у односу на ...

Сведок Мирко Ковачевић: Па мислим да је то негде у новембру било.

Заменик тужиоца: У новембру.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Заменик тужиоца: А дал` можете да нам кажете средина, крај, почетак?

Сведок Мирко Ковачевић: Па не, стварно не знам.

Заменик тужиоца: Не можете. Добро.

Председник већа: Хвала тужиоче.

Пуномоћник оштећених да ли има питања? Изволите колегинице.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Кљаић Марина, пуномоћник оштећених. Молим Вас господине Ковачевићу, обзиром да сте били командир Станице милиције реците ми јел` ту било неке хијерархије између команде места, што сте рекли да је била војска, Станица милиције, Територијална одбрана, Месна заједница, ко је ту коме био надређен и како је то ишло?

Сведок Мирко Ковачевић: Па ми смо били надређени војсци и нашој ТО.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Значи вама је могао ...

Сведок Мирко Ковачевић: Не, мислим...

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: У тој хијерархији, да пишу.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, могло је али ја ништа од тога нисам добијао, неке задатке нешто посебно, стварно.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Али то је отприлике ишло ...

Сведок Мирко Ковачевић: То кад је, ово што се десило ја нисам тад био тамо и то не знам, верујте.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Само бих, предочила бих вам део вашег исказа из истраге, па бих вас онда питала, то је ваш исказ из истраге који сте дали 12.03. на страни 6 рекли сте да сте иначе били у Илоку када сте то чули и онда сте рекли „Ја не знам ко је могао донети такву одлуку да се ови људи побију, могу само да претпоставим“, па даље кажете „Напомињем да је тај Милорад Вишић долазећи у неколико наврата у просторије Милиције где смо били смештени док сам био командир у пијаном стању гласно размишљао и говорио да би требало искористити ову ратну ситуацију јер кад прође рат Хрвати ће опет бити у већини и да треба пола Хрвата побити, а пола протерати“.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, то је тачно, јел` он је, он је мени реко, био је и то двапут је био, пијан је био оба пута, и најпре приговорио ми за мене и за мог брата као што ми штитимо ове Хрвате, требали би их протерати, данас-сутра овај рат ће проћ они ће опет бити, они ће се вратити својим кућама опет ће бити у већини, доће нека власт, бираће се нека власт и каже - ја би то пола побио, пола протеро. И то двапут ми је рекао.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Е у реду, хвала. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Хвала колегинице. Бранилац оптуженог Митровића јел` има питања за сведока?

Адв.Војислав Вукотић: Има.

Председник већа: Изволите.

Адв.Војислав Вукотић: Хвала. Господине Ковачевићу ја ћу вам поставити неколико питања, прво ме занима, с обзиром да сте данас рекли да је окривљени Драган Митровић дошао у Сотин негде у октобру, можете ли Ви то временски и ближе определите, ако не можете, да ли сте сигурни да је он дошао у октобру месецу или новембру?

Сведок Мирко Ковачевић: Па не могу вам тачно рећи, уствари октобар је био тад, сад тачан датум не знам стварно.

Адв.Војислав Вукотић: Сигурни сте да је октобар био?

Сведок Мирко Ковачевић: Јел` ми смо ушли у село негде 12. октобра, тако некако, 14., 12.-ог сад не могу се тачно сетити, не знам стварно. Како је он дошо тамо, одакле је дошо ја не знам и он је био код нас распоређен, ко га је распоредио у милицију немам појма.

Адв.Војислав Вукотић: Да ли је Драган Митровић, Ви кажете да је кад сте Ви ушли у село то је било негде почетком месеца...

Сведок Мирко Ковачевић: Да, прва половина.

Адв.Војислав Вукотић: И тада са вама је био Драган Митровић окривљени.

Сведок Мирко Ковачевић: Па ја не знам да вам право кажем зашто је он уопште оптужен, то је мене изненадило кад сам чуо.

Адв.Војислав Вукотић: Добро. А само да вас још нешто питам, Ви сте у истрази рекли да је за убиство Стјепана Штера и Снежане Блажевић сте чули након тог догађаја ал` да немате никаквих непосредних сазнања. Можете ли нам рећи сад овде, јел` сте се Ви о томе нешто изјашњавали, а данас чини ми се да нисте то поменули, од кога сте чули за тај догађај после два, три дана, о убиству Штера и Блажевић?

Сведок Мирко Ковачевић: То сам чуо након два, три дана да су убијени, а након неколико дана, не знам тачно колко сам чуо од мог братића који случајно се задесио доле негде близу Дунава кад је чуо пуцњаву, Раденко Ковачевић се зове.

Адв.Војислав Вукотић: Раденко.

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте.

Адв.Војислав Вукотић: И шта сте чули од њега?

Сведок Мирко Ковачевић: Па он је каже чуо да су ово двоје убијени. Јел` он није видио ни ко је пуцо ни ко их је убио, само се чули пуцњеви.

Адв.Војислав Вукотић: Добро, а јел` он још нешто рекао, поред тога да су убијени?

Сведок Мирко Ковачевић: Можда је рекао, заборавио сам, можда је реко да су били и Жаре, Жарко и тај Цволе, за њих двојицу можда, не знам, не сећам се, заборавио сам стварно.

Адв.Војислав Вукотић: Па господине Ковачевићу уз дозволу наравно суда, ја ћу вам овде предочити везано за ту чињеницу, Ви сте рекли да вам је тај братић, брат, Раденко Ковачевић рекао да су то дело да су та убиства учинили Жаре и Цволе. Јел` то тако?

Сведок Мирко Ковачевић: То је он рекао, али он није био присутан, мислим није видео, можда је чуо од некога, не знам.

Адв.Војислав Вукотић: Јел` то он рекао?

Сведок Мирко Ковачевић: Јесте да. Јесте.

Адв.Војислав Вукотић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Вукотићу.

Само још једно питање, зашто Вас је изненадило подизање оптужнице за Митровића, Ви кажете да сте изненађени што је...?

Сведок Мирко Ковачевић: Па нисам знао да је он био тамо, верујте.

Председник већа: У вези овог догађаја?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Кад су страдали Снежана и Штер.

Сведок Мирко Ковачевић: Да, да, нисам уште знао да је он био тамо.

Председник већа: Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: Нисам га онда ни познавао.

Председник већа: Добро.

Бранилац оптуженог Лончара јел` има питања за сведока?

Адв.Горан Фолић: Адвокат Горан Фолић, бранилац. Само да нам кажете у погледу Жарка Милошевића да ли је он био активан у доношењу неких одлука у месној заједници, дал` вам је то познато?

Сведок Мирко Ковачевић: Не, колико ја знам не.

Адв.Горан Фолић: Немам више судија.

Председник већа: Добро.

Браниоци оптуженог Мирка Опачића.

Адв.Душан Игњатовић: Бранилац Мирка Опачића. Рекли сте да сте познавали окривљене, Жарка Милошевића, да ли вам је познато како се понашао Жарко Милошевић према Хрватима, да ли вам је познато да ли је пребијао људе, да их је малтретирао, одузимао имовину, да ли вам је то познато?

Сведок Мирко Ковачевић: За малтретирање да, а за имовину то не знам.

Адв.Душан Игњатовић: Познајете Мирка Опачића?

Сведок Мирко Ковачевић: Да добро, играли смо фудбал, комшије.

Адв.Душан Игњатовић: Реците ми да ли је Мирко Опачић малтретирао било кога у селу?

Сведок Мирко Ковачевић: Не, боже сачувај.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли, овде смо чули од Жарка Милошевића да је Мирко Опачић причао да треба убити све Хрвате осим Иве каубоја, да ли сте то Ви икада чули?

Сведок Мирко Ковачевић: Ма, глупости.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте икада чули да је Мирко Опачић било шта слично рекао Хрватима?

Сведок Мирко Ковачевић: Ма, са тим Ивом Матијашевићем је био најбољи друг, са једним Кнежевићем који је тачно станово преко пута њега исто Хрват Далматинац био, мислим ишли стално један другом у посете кући и тако. Ма нема шансе, ја не знам шта он уопште ради овде као окривљени.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Хвала колега.

Бранилац оптуженог Мирослава Милинковића да ли има питања?

Адв. Радоје Алексић: Судија захваљујем, немам питања али бих касније један предлог дао.

Председник већа: Добро.

Адв. Душан Игњатовић: Ја се извињавам само један тренутак, само нешто ако можемо да ...

Председник већа: Само ми се представите.

Адв. Душан Игњатовић: Душан Игњатовић адвокат. Само на питање колегинице Кљаић рекли сте кад је она питала ко је коме био надређени рекли сте да сте били надређени војсци.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Ја претпостављам да је то лапсус, да је, да нисте Ви давали наређења војсци него да је војска давала наређење вама.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Имам само то.

Председник већа: Добро.

Оптужени има ли питања за сведока? Митровићу морате овде за пулт и укључите микрофон. Станите до адвоката Фолића па укључите микрофон.

Опт. Драган Митровић: Желео бих да поставим питање господину Ковачевићу, обзиром да сте били командир Станице милиције када сам ја дошао, не можете тачно да

се сетите временски када је то било, да ли се сећате да ли сам дошао сам или је више лица дошло тога дана?

Сведок Мирко Ковачевић: Био је један он је чини ми се из Борче, Рамбо су га звали, висок, плав дечко. Како је он дошао тамо у Сотин, како и на који начин стварно не знам, али је био код нас тамо у милицији.

Опт. Драган Митровић: Осим нас двојице да ли је још неко дошао у исто време?

Сведок Мирко Ковачевић: Био је још један дечко, не знам одакле си ти, јеси из Вршца или? Један је из Вршца био.

Опт. Драган Митровић: Ја сам из Вршца.

Сведок Мирко Ковачевић: А ти си био, ето видиш ја... И још један је био, био је проћелав сад не могу да се сетим како се звао.

Опт. Драган Митровић: Да ли је то укупно четворица колико сам разумео?

Сведок Мирко Ковачевић: Па ти, тај Рамбо и тај, то је тројица. Сад не знам да ли је још неко, био је један из Бора онај или је са Трпинске цесте, звали смо га Босанац, а како се зове стварно не знам. Можда се ти сећаш.

Опт. Драган Митровић: У реду. Да ли вам је познато ко је тада у то време био Министар унутрашњих послова?

Сведок Мирко Ковачевић: Где?

Опт. Драган Митровић: Области Славонија, Барања и Западни Срем?

Сведок Мирко Ковачевић: Не знам.

Опт. Драган Митровић: Да ли сте чули за Бору Богуновића?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Опт. Драган Митровић: Шта је он вршио, какву дужност у то време?

Сведок Мирко Ковачевић: Не знам.

Опт. Драган Митровић: А да ли сте Ви икада видели указ неки, наређење неко које је стигло заједно самном и са том осталом тројицом који су стигли истог дана?

Сведок Мирко Ковачевић: Не.

Опт. Драган Митровић: Да ли сте имали заменика, помоћника у то време у станици?

Сведок Мирко Ковачевић: Заменик је био овај Жељко Мијаковац.

Опт.Драган Митровић: Ја би замолио ако можете да предочите господину Ковачевићу, налази се у списима тај указ којим се распоређујемо од стране ...

Председник већа: Не знам да ли ми је овде, то је оно где сте Ви распоређени, да, да ...

Опт.Драган Митровић: министра унутрашњих послова, датум ...

Председник већа: ... знам, што сам предочавала ових дана али не знам да л` ми је сад овде.

Сведок Мирко Ковачевић: Па добро, може бити ја нисам реко да си ти, знам да си дошо тамо, одакле ...

Опт.Драган Митровић: Пошто сте Ви рекли да не знате ...

Председник већа: Ево је, дођите овамо молим Вас.

Сведоку Мирку Ковачевићу се предочава допис Министарства унутрашњих послова Српске области Славоније, Барања и западни Срем у Шиду састављен 07.11.1991. године, а упућен на Станицу милиције Сотин, где се упућују на рад у Милицију Сотин Новичић Жељко, Станојевић Миодраг, Љубојевић Слободан и Митровић Драган.

Да ли сте Ви овај допис некад видели? Ево само погледајте слободно.

Сведок Мирко Ковачевић: Можда, али се не сећам.

Председник већа: Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: Ако он каже да је тако, треба да јесте.

Председник већа: Након што се сведоку предочава допис исти изјављује да се не сећа да ли је исти видео, можда али се не сећа.

Опт.Драган Митровић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Добро.

Адв.Војислав Вукотић: Јел` могу допунско једно питање.

Председник већа: Само да видим, јесте завршили Митровићу? Искључите микрофон и седите.

Изволите Вукотићу.

Адв.Војислав Вукотић: Само ово да мало разјаснимо мислим, кад је неко упућен знате од стране тог министарства, овај, и постоје сви папири, да ли је у пракси, да ли сте у пракси тражили те папире којим се неко упућује у ту Станицу милиције?

Сведок Мирко Ковачевић: Нисам ни био упознат с тим, нит сам знао правила...

Адв.Војислав Вукотић: Да ли питате тог човека ...

Заменик тужиоца: Одговорио је, ако сад њему не одговара одговор, па сад поставља иста питања три пута.

Адв.Војислав Вукотић: Молим?

Сведок Мирко Ковачевић: Пазите ја нисам компетентан...

Заменик тужиоца: Стављам примедбу на то питање, одговорио је па сад кад му се не свиђа одговор он поставља исто питање поново.

Адв.Војислав Вукотић: Ма не, свиђа ми се колега нарочито ми се свиђа, а Вама се не свиђа ...

Председник већа: Добро колега Вукотићу нећемо да расправљамо, ако имате конкретно питање. Па на шта то личи сад да одговарамо и расправљамо. Дајте лепо молим Вас да идемо ефикасније због поступка.

Адв.Војислав Вукотић: Није али... Не ја сам само то рекао...

Председник већа: Ајте, јел` има још конкретних питања.

Адв.Војислав Вукотић: Да ли је то... Само ...

Председник већа: Човек каже да се не сећа, да нисте видели јел` тако.

Сведок Мирко Ковачевић: Не.

Председник већа: Добро. Имате ли следеће питање.

Адв.Војислав Вукотић: Само ово, да ли Ви на било који начин добијате информације одакле долази тај нови упућени члан од полиције?

Сведок Мирко Ковачевић: Не.

Председник већа: Добро, кад дође неко рецимо упућен у полицију, јел` он донесе неки пропратни акт или каже, шта каже?

Сведок Мирко Ковачевић: Ја нисам, не знам, ја нисам, нит сам ја тражио од тога, нит сам знао, нит сам компетентан за те ствари, не знам.

Председник већа: Добро. А кад тај дође, који је упућен код вас у Сотин, на пример један, двојица, није битно, јел` кажу они ко их је послао, како? Како су се нашли у Станици милиције код вас?

Сведок Мирко Ковачевић: Е не могу, не знам стварно, верујте да не знам.

Председник већа: Добро. То је одговор.

Адв.Војислав Вукотић: Добро. Хвала.

Сведок Мирко Ковачевић: Можда је Митровић у праву, пазите. Нећу рећи ништа.

Председник већа: Добро, па Ви кажите, и то је одговор. Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: Има ли још питања?

Адв.Војислав Вукотић: Нема.

Председник већа: Хвала. Има ли још неко питања за сведока Ковачевића? Нема.

Имате ли Ви још нешто да кажете, а евентуално што вас нисмо питали?

Извињавам се, само још једно питање. Да ли је вама познато уопште да су се у Месној заједници, разумем да сте Ви били командир у милицији, али да ли сте некад можда присуствовали, да ли вам је познато да се у месној заједници у Сотину у то време правили неки спискови или су постојали спискови за иселење одређених лица, дал` вам је шта познато?

Сведок Мирко Ковачевић: Не знам, пошто нисам био тад тамо.

Председник већа: Нисте били.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: Ја сам већ био отишо из Сотина.

Председник већа: Добро. Јел` то све што имате да изјавите?

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Добро. Има ли још неких питања? Нема.

Ви сте тражили потврду да вам дам због правдања с посла.

Сведок Мирко Ковачевић: Да.

Председник већа: Ево то вам дајем. Још нешто, дошли сте из Новог Сада до Београда, трошкови бензина, путарине 2.480,00 динара. Толико тражите јел`? Добро.

Сведок Мирко Ковачевић: Сад једино за дневницу ...

Председник већа: За дневницу морате да ми доставите и да вам је одузета дневница, не могу овако.

Сведок тражи трошкове на име бензина и путарине од Новог Сада до Београда и натраг у износу од 2.480,00 динара, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Ковачевић Мирку на име трошкова за бензин и путарину од Новог Сада до Београда у износу од 2.480,00 динара.

Што се тиче дневнице, ако вам буду одузели дневницу за данас можете да ми доставите неку потврду од фирме колико она износи па евентуално да вам се то плати.

Хвала вам лепо, можете ићи. То је све.

Сведок Мирко Ковачевић: Хвала.

Председник већа: Довиђења.

За данас смо завршили са ова четири сведока са предлозима тужилаштва из оптужнице за саслушање сведока. У међувремену веће је донело још одређена процесна решења.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ предлог бранилаца окривљеног Мирка Опачића адвоката Душана Игњатовића и адвоката Бранкице Мајкић па ће се саслушати у својству сведока Лазар Тинтор и Винко Тркуља, а на околности боравка у месној заједници односно кад су се правили ови спискови.

На те околности да ли су присуствовали када су ови спискови прављени у месној заједници за иселјење лица из Сотина.

УСВОЈЕН ЈЕ предлог браниоца окривљеног Лончар Драгана адвоката Николе Николића да се у својству сведока саслуша брат Лончар Драгана - Никола Лончар, а на околности шта је конкретно окривљени сарадник Жарко Милошевић рекао приликом позивања Лончар Драгана, у њиховој кући, а у вези догађаја од 27.12.1991. године.

УСВОЈЕН ЈЕ предлог браниоца окривљеног Драгана Митровића адвоката Војислава Вукотића, а у вези саслушања сведока Златка Пелџа, а на околности које сте навели приликом предлагања на припремном рочишту.

Затим је веће донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Драгана Митровића адвоката Војислава Вукотића да се од војних власти затражи извештај да ли је на име његовог браћеника Драгана Митровића издата дозвола за излазак из Сотина и да ли је требовао

бензин на дан 27.12.1991. године, да ли је ишао у Вршац, и **ОДБИЈА СЕ** предлог браниоца окривљеног Драгана Митровића за саслушање у својству сведока Миодрага Станојевића, као неоснован.

Затим је веће донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Лончар Драгана адвоката Николе Николића да се у својству сведока саслушају Горан Павић и Жељко Јокић, као неоснован, јер се ради о овој двојници лица против којих је била покренута истрага, они су имали својство оптужених па је дошло до прекида истраге, тако да за сада се они не могу саслушавати у својству сведока.

ОДБИЈЕН је и предлог браниоца окривљеног Лончар Драгана адвоката Николе Николића да се прибави писмени доказ од војних власти да ли је окривљени Драган Лончар био припадник Територијалне одбране, као сувишан.

Затим је веће донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Митровић Драгана адв. Војислава Вукотића, браниоца окривљеног Лончар Драгана адв. Николе Николића, бранилаца окривљених Опачић Мирка адв. Душана Игњатовића и адв. Бранкице Мајкић и браниоца окривљеног Мирослава Милинковића адв. Радоја Алексића за неуропсихијатријским вештачењем окривљеног сарадника Жарка Милошевића, а на околности да ли је исти склон конфабулација и да ли болује од аспергеровог синдрома, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца окривљеног Мирка Опачића адв. Душана Игњатовића и адв. Бранкице Мајкић за саслушање у својству сведока Жељка Олујића, Слободана Ковачевића и Мирослава Мацуре, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Мирослава Милинковића адв. Радоја Алексића да се прибави извештај Војног архива о одсуству у децембру месецу 1991. године капетана Мирослава Милинковића, као неоснован, као и да се у својству сведока саслуша Драган Миросављевић, као неоснован.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Ради саслушања сведока Тинтор Лазара, Тркуља Винка, Лончар Николе и Златка Пељха,

да се данашњи се главни претрес **одложи**, а наставак се заказује за **12. и 13. мај 2015. године у 9,30 часова у судници бр. 4** Вишег суда у Београду, Устаничка 29, што је присутнима саопштено и има им служити уместо позива.

На претрес позвати сведоке:

-**Тинтор Лазара**, Ул. Партизанска бр.32, Елемир, Општина Зрењанин, **Тркуља Винка**, Ул. Радничка бр.70, Бегеч, **Златка Пељха**, Ул. Матије Гупца бр. 49, Шид, и сведока **Лончар Николу**.

Само ми реците Лончар Драгане, на којој адреси се Никола налази?

Опт. Драган Лончар: Студеничка 11 Нови Сад, насеље Адице.

Председник већа: Студеничка број 11, Нови Сад, Насеље Адице.

Добро. Значи следећа два дана у следећој сесији саслушавамо ова четири сведока и читаћемо писмене доказе, уколико не буде даљих доказних предлога.

Значи 12. и 13. мај у 9,30. Хвала Вам лепо.

Довршено у 12,05 часова.

Записничар,

Председник већа-судија